

การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
สัทพ์ ทะสุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2553

การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
สัทัฬหะ สุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ
ของ
สีทิพย์ ทะสุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2553

สีหัท ทะสุวรรณ (2553). การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่
การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551.
ปริญญาโท กสม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.วราสนา คุณาภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. นำชัย เลวลย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและผู้บริหาร
การศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ใน
การวิจัยเป็นครูและผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ปี
การศึกษา 2551 ทั้งหมด จำนวน 227 คน เป็นผู้บริหารการศึกษา 63 คน เป็นครู 164 คน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ในหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544 จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ ความสำคัญ วิสัยทัศน์
คุณภาพ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และ
นิยามศัพท์ โดยมีค่าความเที่ยงตรง .80 และมีค่าความเชื่อมั่น .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที (t – test) และสถิติเอฟ (F – test) ทดสอบ
การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparisons) ภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธีของ
เชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูและผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
มีการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยรวมและทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการรับรู้ต่อกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไม่แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
มากกว่า 10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปีที่มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน
ต่างกันมีการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ครูและผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
มีการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01

PERCEPTION OF SECONDARY SCHOOL TEACHERS AND ADMINISTRATORS
UNDER EDUCATIONAL SERVICE AREA OF Nonthaburi on Health and
Physical Education Area of Learning in Academic Year 2008

AN ABSTRACT
BY
SEETUP THASUWAN

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 2010

Seetup Thasuwan. (2009). *Perception of Secondary School Teachers and Administrators Under Educational Service Area of Nonthaburi on Health and Physical Education Area of Learning in Academic year 2008*

Master thesis. M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Wasana Kuna-apisit, Asst. Prof. Namchai Lewane.

The purposes of this study were to investigate and to compare the perception of secondary school teachers and administrators under the Educational Service Area of Nonthaburi on Health and Physical Education in year 2008. The target groups were 63 secondary school administrators and 164 teachers under the Educational Service Area of Nonthaburi. The instrument for collecting data was questionnaire concerning perception on Area of Health and Physical Education according to 2001 Basic Education Curriculum through 9 aspects; importance, vision, quality, strand, learning standard, learning process, assessment, learning source, and definition with validity = .80 and reliability = .89. Then data were analyzed and presented by mean, standard deviation, t-test, and F-test, and Scheffe's method.

The results revealed as follows:

1. Administrators and teachers under the Educational Service Area of Nonthaburi perceived Area of Health and Physical Education as a whole and in each aspects at a high level.
2. There were no statistical significant differences among those of teachers with different education level and working experience on perception of Area of Health and Physical Education, whereas there were statistical significant differences at .05 level among those of teachers with more than 10 years of work experience and 5-10 years of work experience.
3. There were no statistical significant differences among those of teachers and administrators with different education level and working experience on perception of Area of Health and Physical Education.
4. There were statistical significant differences at .01 level among those of teachers and administrators on perception of Area of Health and Physical Education.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

ของ

สีทัฬหะ ทะสุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วิสณศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ และ รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ในการศึกษา รวมถึงผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ให้ข้อชี้แนะรวมถึงปรับแก้แบบสอบถามให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธุ์ ชัยการ คุณแม่สุชาดา ทะสุวรรณ พี่ ๆ ครอบครัวทะสุวรรณ คุณยายสมปอง ทักษะพยัคฆ์ ที่คอยอบรมเลี้ยงดูและคอย ให้กำลังใจ รวมทั้งยังให้การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้ลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์

สีทัฬหะ ทะสุวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	8
หลักการ	9
จุดมุ่งหมาย	9
โครงสร้าง	10
การจัดหลักสูตร	12
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	12
การจัดการเรียนรู้	13
สื่อการเรียนรู้	14
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	15
หลักสูตรสถานศึกษา	16
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	17
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	17
ความสำคัญ	17
วิสัยทัศน์	17
คุณภาพผู้เรียน	18
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	20
มาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	20
กระบวนการเรียนรู้	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
แหล่งการเรียนรู้.....	21
การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้.....	27
หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	27
สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล.....	28
วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	28
ข้อแนะนำเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล.....	29
รูปแบบการรายงานผลการประเมิน.....	30
นิยามศัพท์.....	30
ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้.....	39
ขอบข่ายหรือกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้.....	39
ทฤษฎีการรับรู้ทางจิตวิทยา.....	45
ความหมายของจิตวิทยาและจิตวิทยาการศึกษา.....	45
การรับรู้.....	46
ความหมายของการรับรู้.....	46
กระบวนการของการรับรู้.....	47
ธรรมชาติของการรับรู้.....	47
อิทธิพลของสิ่งเร้าที่มีต่อการรับรู้.....	48
คุณลักษณะของสิ่งเร้า.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	50
งานวิจัยในประเทศ.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	57
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	139
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	140
อภิปรายผล.....	143
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	146
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้.....	146
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	146
 บรรณานุกรม.....	147
 ภาคผนวก.....	150
ภาคผนวก ก.....	151
ภาคผนวก ข.....	161
ภาคผนวก ค.....	165
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	167

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงาน.....	58
2 จำนวนและคำร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการรับรู้ของครู และผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2551.....	63
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 126).....	64
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 38).....	70
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 43).....	76
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน 5 - 10 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 96).....	82
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานมากกว่า 10 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 25).....	88

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551
(N = 164)..... 94
- 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับ
การศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่
การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา
2551 (N = 15)..... 100
- 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับ
การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551
(N = 48)..... 106
- 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่
การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา
2551 (N = 27)..... 112
- 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่
การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา
2551 (N = 20)..... 118
- 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มี
ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551
(N = 20)..... 124

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 63).....	130
15 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระหว่างครูกับผู้บริหาร การศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี.....	135
16 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่ากับครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี.....	136
17 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างผู้บริหารการศึกษา ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับผู้บริหารที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี.....	136
18 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน.....	137
19 ผลการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Sheffe's method).....	137
20 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียน มัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่าง กัน.....	138
21 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม.....	160

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
---	-------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้า จะต้องมีการพัฒนาเริ่มต้นจากเยาวชน ควบคู่กันไปอย่างสม่ำเสมอ เพราะ เยาวชนถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรจะต้องมีคุณภาพ และเสริมสร้างศักยภาพให้แก่เยาวชน เพราะหลักสูตรเป็นแผนงานการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเติบโตเป็นพลเมืองของประเทศที่มีคุณภาพต่อไป

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล หลักสูตรแกนกลางของประเทศเป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปใช้จัดการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ สถานศึกษาต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรไปจัดทำหลักสูตรในสถานศึกษา โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และ 1 ใน 8 กลุ่มสาระ มีกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของสุขภาพพลานามัยของเยาวชนจึงได้บรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544) และจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่าการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่น เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงมีสุขภาพแข็งแรง พลานามัยสมบูรณ์ การที่บุคคลมีการศึกษาด้านอื่นๆ ดีทุกประการ แต่ถ้าขาดร่างกายที่แข็งแรงพอที่จะต้านทานโรคภัยต่างๆ ได้ความรู้ที่บุคคลนั้นได้รับจะไม่ส่งผลใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติแต่อย่างใด

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกลุ่มสาระสำคัญกลุ่มหนึ่งที่ได้กำหนดเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมเข้าด้วยกัน โดยกำหนดขอบข่ายไว้กว้างๆ เพื่อยืดหยุ่นได้เนื่องจากธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีเนื้อหาที่เป็นแกน (Core Content) ที่แสดงความเป็นศาสตร์เฉพาะทาง (Academic Discipline) และปรัชญา (Philosophy) ที่แตกต่างกันแต่มีจุดหมายปลายทางอันเดียวกัน แนวคิดและเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ (Knowledge)

เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice or Skill) ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ จึงได้กำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ 6 มาตรฐาน (กรมวิชาการ. 2545: 14-15)

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้อง เชื่อมโยง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆและยังนำไปจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เริ่มใช้ในโรงเรียนนาร่อง และโรงเรียนเครือข่ายการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 และปีการศึกษา 2546 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียนทั่วประเทศต้องใช้หลักสูตรใหม่นี้ทุกช่วงชั้นการเรียนรู้ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักสูตรแกนกลางไว้ร้อยละ 70 และอีกร้อยละ 30 ให้โรงเรียน กรรมการสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาขึ้นใช้เองโดยให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (กรมวิชาการ. 2544: 40)

เนื่องจากการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ ครูผู้สอนต้องจัดทำเนื้อหาหลักสูตรขึ้นเอง เป็นผลให้ผู้สอนที่ขาดความรู้และความชำนาญเกิดความสับสนในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการติดตามประเมินผล ควรทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้สอนและผู้บริหารที่มีต่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ เพื่อจะได้แก้ไขปัญหอย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัญหาการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษนนทบุรี เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้พัฒนา ปรับปรุง การใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษนนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษา ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการ ปรับปรุงและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และยังมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากับครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 227 คน แบ่งเป็น ครู 164 คน และผู้บริหาร การศึกษา 63 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของครูและผู้บริหารการศึกษา จำแนกตาม สถานภาพ ดังนี้

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1.1 ครู

1.1.2 ผู้บริหารการศึกษา

1.2 ระดับการศึกษา

1.2.1 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

1.2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.3.1 น้อยกว่า 5 ปี

1.3.2 5 – 10 ปี

1.3.3 มากกว่า 10 ปี

2. ตัวแปรตาม คือ การรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษา ในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

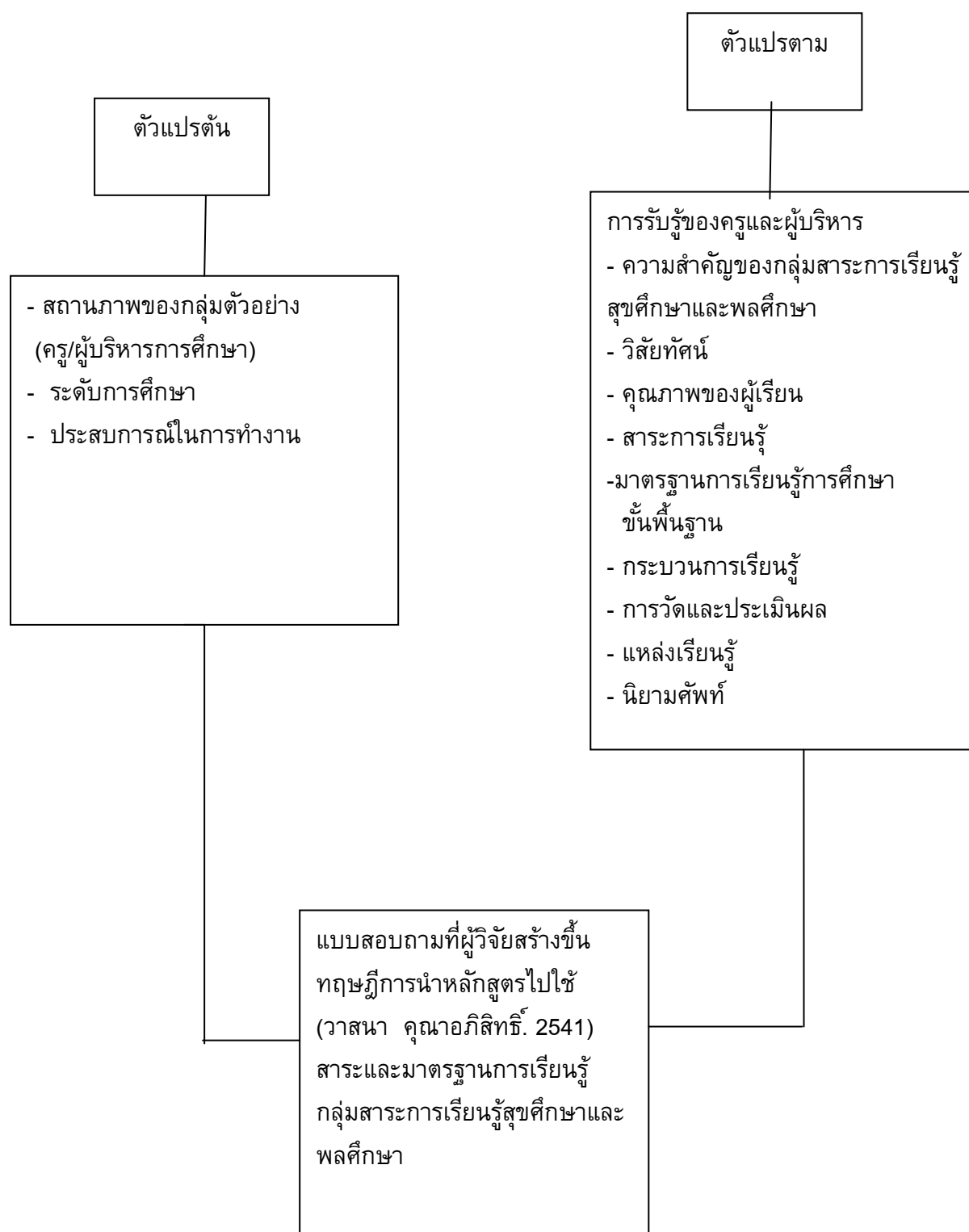
1. **ผู้บริหารการศึกษา** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
2. **ครู** หมายถึง ครูผู้สอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี
3. **โรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี
4. **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง การออกแบบการเรียนการสอนจากสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยผู้สอนทุกคนต้องออกแบบการเรียนการสอน โดยคาดหวังว่า ผู้เรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้าง
5. **การจัดทำสาระการเรียนรู้** หมายถึง การกำหนดสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค โดยวิเคราะห์จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค ให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน
6. **การจัดหน่วยการเรียนรู้** หมายถึง การนำเอาสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค ที่กำหนดไว้ไปบูรณาการจัดทำเป็นหน่วยย่อยๆ เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนได้เรียนรู้ในลักษณะองค์รวม
7. **การจัดกระบวนการเรียนรู้** หมายถึง การออกแบบการเรียนการสอนจากสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค สถานศึกษาต้องมอบหมายให้ผู้สอนทุกคนออกแบบการเรียนการสอน โดยคาดหวังว่า ผู้เรียนควรจะทำอะไรได้หลังจากจบการศึกษาในแต่ละปีหรือภาคเรียน
8. **สื่อการเรียนรู้** หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภทที่มีอยู่ในท้องถิ่น โดยเน้นให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง
9. **การวัดและประเมินผล** หมายถึง กระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะช่วยให้ได้ข้อมูลแสดงการพัฒนาทางด้านความรู้ของผู้เรียนรวมถึงก้าวหน้าในการเรียน
10. **หลักสูตรสถานศึกษา** หมายถึง เอกสารที่โรงเรียนจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดสาระการเรียนรู้ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน
11. **ปัญหาการใช้หลักสูตร** หมายถึง สภาพที่ทำให้ครูสุขศึกษาและพลศึกษา ไม่สามารถนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์โดยตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
12. **ครูผู้สอนสุขศึกษาและครูผู้สอนพลศึกษา** หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียน

13. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่รวมเอาวิชาสุขศึกษาและวิชาพลศึกษาไว้ในกลุ่มสาระเดียวกัน

14. การรับรู้ หมายถึง การสัมผัสด้วยการเห็น การได้ยิน การสังเกต การพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจ และอื่นๆ ซึ่งแปลความออกมาเป็น ระดับความคิดเห็นที่ระบุไว้ในเครื่องมือของการวิจัย โดยเป็นการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษา 9 ด้านดังนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
2. วิสัยทัศน์
3. คุณภาพของผู้เรียน
4. สาระการเรียนรู้
5. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. กระบวนการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. แหล่งเรียนรู้
9. นิยามศัพท์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี แตกต่างกัน
2. ครูและผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน
3. ครูและผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษารวมทั้งได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2551

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. หลักสูตรสถานศึกษา
3. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
5. ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้
6. ทฤษฎีการรับรู้ทางจิตวิทยา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาคือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ ได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยมีความก้าวหน้าไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคล มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการอบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสาน ทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ด้วยวิสัยทัศน์ของรัฐจึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ และให้สถานศึกษาจัดทำสาระของหลักสูตรการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม โดยกำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 ปี ยึดหลักการบริหารจัดการที่เน้นคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1-6)

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 6-7)

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีสุขภาพ และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนเองตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดวิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต

5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและมีบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

ผู้บริโภค

7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสีงแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่สังคมให้สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 7-8)

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้าง ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด และ

ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

3.2 กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

4. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนให้มีการพัฒนาและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น

5. เวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1000 ชั่วโมง

โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1000 ชั่วโมง

โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1000-1200 ชั่วโมง

โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1200 ชั่วโมง

โดยเฉลี่ยวันละ 6 ชั่วโมง

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 8-13)

การจัดหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับใช้ได้กับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษานำไปใช้จัดการเรียนรู้ เป็นสาระการเรียนรู้ จำนวนเวลาอย่างกว้างๆ สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 8 กลุ่ม ในทุกชั้นให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน โดยในช่วงการศึกษาภาคบังคับ จัดหลักสูตรเป็นรายปี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 14)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 19)

สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การ ป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 28-29)

การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและการเรียนต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้อง คํานึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายวิธี เช่น

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิด

คำนวณ การวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน มีผู้สอนตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์ เรื่องเงา ผู้สอนอีกคนอาจสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คำนวณในเรื่องเงาในช่วงเวลาต่างๆ จัดทำกราฟของเงาในระยะต่างๆ

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่องผู้สอนจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่อง วันสิ่งแวดล้อมของชาติ ผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการ โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาการเรียนต่อเนื่องกันได้หลายชั่วโมง ด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่างๆ ที่ผู้สอนเคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ในลักษณะการเรียนการสอนเป็นทีมเรียนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 34-37)

สื่อการเรียนรู้

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้นรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษากับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานควรดำเนินการดังนี้

1. จัดทำและจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน
4. ศึกษาวิธีการเลือก และการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม หลากหลาย และสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
5. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐานสื่อการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเอง และที่เลือกนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนรู้ที่ใช้นั้นอย่างสม่ำเสมอ
6. จัดหาหรือจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในสถานศึกษา และในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
7. จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษาท้องถิ่น ชุมชน และสังคมอื่น
8. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 38-40)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ อย่างเต็มตามศักยภาพ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการศึกษาเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 40)

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

มีจุดหมายสำคัญของการประเมินระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินจึงต้องใช้วิธีการที่

หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ ของผู้เรียนโดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการหรือแฟ้มสะสมผลงาน ผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นเรียนที่สำคัญ คือผู้เรียน ผู้สอนและพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และค้นหาข้อมูลเกณฑ์ต่างๆ ที่จะทำให้อะไรก็ตามให้เห็นภาพสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนจะทราบระดับความก้าวหน้าความสำเร็จของตน ครู ผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มสามารถให้ระดับคะแนนหรือจัดกลุ่มผู้เรียน ขณะที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะได้ทราบระดับความสำเร็จของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 41)

การประเมินผลระดับสถานศึกษา

เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้นี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินรายชั้นปีไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนชั้นปี กรณีผู้เรียนไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอน ซ้อมเสริม และจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 42)

การประเมินคุณภาพระดับชาติ

สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 42)

หลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นแหล่งของการแสวงหาความรู้ สถานศึกษาจึงต้องมีหลักสูตรของตนเอง คือ **หลักสูตรสถานศึกษา** ประกอบด้วย การเรียนรู้ทั้งมวลและประสบการณ์อื่นๆ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ ทั้งสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานและสาระการเรียนรู้ที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม เป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียน และกำหนดลักษณะอันพึงประสงค์ จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดหลักสูตรสถานศึกษา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกับครอบครัวและชุมชน ท้องถิ่น วัด หน่วยงานและสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2 ประการ

1. หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาให้เด็กเกิดความสุขและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด
2. หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตใจ วิญญาณ จริยธรรม สังคม และวัฒนธรรม และโดยเฉพาะพัฒนาหลักการในการจำแนกแหว่งถูกหรือผิด เข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความสำคัญ

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well being) ของคนแต่ละคนและสังคมสุขภาพจึงหมายถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล และมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ และเกิดการพัฒนาก้าวหน้าเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลังมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1)

วิสัยทัศน์

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพการเสริมสร้างสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วย

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยไม่มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ

คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนามาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic)

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง และมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมรู้จักสร้างความรับผิดชอบและสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ทั้งที่โรงเรียน และที่บ้าน และในชุมชน ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างกันและยอมรับในความต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งในไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่าง ๆ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ความต้องการ และความสนใจ และสอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น ไทย และสากล โดยได้รับการสนับสนุนจาก ชุมชน ครอบครัว และสังคม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1-2)

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยม ในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้น ที่ 3 และที่ 4 ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

จบช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

- เข้าใจและเห็นความสำคัญปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ

- เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจ แก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม
 - เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในช่วงวัยรุ่น
 - มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรม ที่มีต่อเจตคติค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม
 - ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อุบัติเหตุ การฉ้อโกง สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน
 - เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ
 - แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
 - สำนึกในคุณค่า ศักยภาพ และความเป็นตัวของตัวเอง
 - ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ การพลีชีพของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬาก่อนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน
- จบช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)
- สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง การฉ้อโกง สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ
 - แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
 - ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้ถูกต้องตามหลักการเป็นประจำสม่ำเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน
 - แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัย ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาก่อนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือแผนที่กำหนด

- วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดให้ถูกต้องและเหมาะสม

- ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬา

สากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬา

สากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มรย้าใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การเฝ้าไข้ สารเสพติด และความรุนแรง
(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 3-5)

กระบวนการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจในตนเอง และความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้ และทักษะไปประยุกต์ช่วยให้ผู้เรียนให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเองตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานความเป็นไทย

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลาย ต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติ การตรวจสอบ และการประเมินผล ให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงสุขภาพ โดยการใช้วิธีการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบต่อชีวิต การคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง และความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม และยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพ และความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย
(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 17)

แหล่งการเรียนรู้

หลักการ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และอื่นๆ รูปแบบของสื่อการเรียนรู้ จำเป็นต้องได้รับ

การพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม การเล่นกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และปลอดภัยในชีวิต เน้นการฝึกฝน ผู้เรียนจนเกิดทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและสุขภาพ เช่น ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา การสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต การจัดการ เป็นต้น รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้องในด้านสุขภาพ ดังนั้นสื่อการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนา ให้สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 22)

การเลือกสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ มิได้มีความหมายเฉพาะสื่อที่ครูและนักเรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน ที่เรียกว่า “สื่อการเรียนการสอน” เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์หรือความคิดก็ตาม ขึ้นอยู่ว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้นๆ หรือสิ่งเหล่านั้นเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่ ปัจจุบันสื่อที่เกี่ยวข้องกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่หลายประเภท อาจจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ มีทั้งสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยตรง เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู แผนการสอน หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ และสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารวิชาการ นิตยสาร จุลสาร จดหมายข่าวโปสเตอร์ แผ่นพับ แผ่นภาพ เป็นต้น

2. สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด และวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น นับเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในด้านการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนเอง หรืออาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน หรือตัวผู้เรียนเอง หรืออาจเป็นบุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ตำรวจ นักกีฬา นักสุขศึกษา เป็นต้น ซึ่งสามารถเชิญมาเป็นวิทยากรเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

3. สื่อวัสดุ เป็นสื่อที่เก็บสาระความรู้ไว้ในตัวเอง จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น

3.2 วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง ซีดีรอม แผ่นดิสก์ เป็นต้น

4. สื่ออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกในวัสดุสามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

5. สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในรูปของสิ่งมีชีวิต เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่างๆ หรืออยู่ในรูปของปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นรอบตัว เช่น แผ่นดินไหว มลภาวะทางอากาศ ข่าวสารด้านสุขภาพและกีฬา รวมทั้งในรูปของอาคารสถานที่ต่างๆ เช่น ห้องพยาบาล สนามกีฬา ห้องสมุด สถานที่สาธารณะ เป็นต้น

6. สื่อกิจกรรม กระบวนการ เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ การแสดงละคร บทบาทสมมุติ การสาธิตสถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำโครงการ

จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่มากมายหลายชนิด ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเลือกสรรสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การเลือกสื่อการเรียนรู้มีหลักการและวิธีดำเนินงานดังนี้

- กำหนดจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ด้านใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้เลือกสื่อการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์และกิจกรรมในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

- ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน เช่น วัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นต้นเพราะลักษณะดังกล่าวนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน

- พิจารณาคูณสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดว่าสามารถสร้างความสนใจและให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างไรบ้าง เพราะสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน

- พิจารณาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่าย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางเรื่อง ถ้าสามารถนำผู้เรียนไปเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เช่น เรื่องการบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด การรับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข แต่หากมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายและความไม่สะดวกในด้านอื่นๆ ก็อาจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทภาพ สไลด์ หรือวีดิทัศน์แทน เป็นต้น

- พิจารณาธรรมชาติของสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ธรรมชาติของสาระแต่ละเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะในตัวเอง บางเรื่องต้องเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เช่น การแปรงฟันอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ควรให้ผู้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ หรือดูจากการสาธิตด้วยการใช้สื่อที่เป็นของจริงหรือของจำลอง บางเรื่องต้องเรียนรู้จากสภาพจริง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

และบางเรื่องต้องอาศัยการสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน เช่น วิวัฒนาการทางการแพทย์ สื่อที่เหมาะสม เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเลือกสื่อการเรียนรู้ ควรใช้เกณฑ์ในการพิจารณาว่าสื่อเหล่านั้นๆ ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. มีเนื้อหาสาระถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหา สาระที่กำหนดไว้ได้ดี เป็นลำดับขั้นตอน
3. มีคุณภาพในด้านเทคนิคการผลิต สะดวกในการใช้ และราคาไม่แพงเกินไปและถ้าต้องการผลิตเองควรคุ้มค่างบประมาณและเวลาและการลงทุน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 22-24)

การใช้สื่อการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ

การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางครั้งไม่ประสบผลเป็นที่น่าพึงพอใจ แม้ว่าครูผู้สอนจะได้คัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลายแล้วก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนใช้สื่อดังกล่าวไม่เป็นระบบหรือไม่ถูกขั้นตอนหรืออื่นๆ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครูผู้สอนควรได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระในการสื่อการเรียนรู้ที่ได้เลือกไว้ เพื่อตรวจสอบดูว่าเนื้อหา มีความสมบูรณ์ตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่สมบูรณ์ควรจัดหาหรือจัดทำสื่อชนิดอื่นเพิ่มเติม
2. ทดลองใช้สื่อบางประเภทซึ่งอาจมีความยุ่งยากในการใช้ หรือต้องการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อชนิดนั้นๆ เช่น ลำดับขั้นตอนการนำเสนอสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงพอหรือไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียนเพียงใด มีส่วนไหนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง
3. จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ให้พร้อม เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในขณะที่ใช้ เพราะการใช้เวลานานเกินไปในการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์จะมีผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้น้อยลง นอกจากนี้ควรตรวจสอบอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานด้วย
4. เตรียมตัวผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนรู้บางอย่างจำเป็นต้องชี้แจงให้ผู้เรียนรู้วัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษาโดยใช้สื่อเหล่านั้นๆ เป็นการให้ผู้เรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย หากไม่มีการชี้แจงให้ผู้เรียนอาจได้เพียงความเพลิดเพลินหรือเรียนรู้ไม่ตรงตามเป้าหมาย ย่อมเป็นการใช้สื่อที่ไม่คุ้มค่าและเสียเวลา
5. ใช้สื่อการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ต้องการขณะที่ใช้สื่อใดๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจตั้งใจ และกระตือรือร้นหรือไม่ ปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้สามารถใช้เป็นเครื่องชี้วัดได้ว่าสื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนเพียงใด นอกจากนี้ควรมีการใช้เครื่องมือหรือวิธีการ

ต่างๆ ที่ตรวจสอบว่าสื่อการเรียนรู้ที่ใช้นั้นมีประสิทธิภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะใช้วิธีการสังเกต การตั้งคำถาม การใช้แบบทดสอบหรือการสอบถามผู้เรียนโดยตรงเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้

6. ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณาลักษณะทางกายภาพของสื่อ และสาระที่สื่อไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้นั้นอาจมีความเหมาะสมด้านกายภาพแต่คุณค่าในด้านสาระยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย การประเมินจะช่วยในการตัดสินใจเลือกและใช้สื่อการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการดัดแปลง ปรับปรุงแก้ไข จัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 25)

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

เนื่องจากไม่มีสื่อการเรียนรู้ใดที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสนองจุดมุ่งหมายทุกอย่างได้ดีที่สุด ฉะนั้นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน บางครั้งผู้สอนก็สอนก็จำเป็นต้องดัดแปลงหรือปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม หรือจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ เพื่อให้สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้จึงดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การปรับปรุงสื่อที่มีอยู่เดิม เป็นการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ลักษณะหนึ่งผู้สอนสามารถดำเนินการได้โดยศึกษาวิเคราะห์สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ว อาจเป็นสื่อที่ผลิตจากหน่วยงาน ภาครัฐ เอกชน หรือท้องถิ่นซึ่งมีอยู่มากมายหลายชนิด แต่ผู้สอนจะต้องพิจารณาปรับปรุงหรือจัดทำเพิ่มเติมจากสื่อที่มีอยู่ เพื่อให้ได้สาระสมบูรณ์เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและสถานศึกษา เช่น ครูผู้สอนกำหนดแผนการเรียนรู้ไว้ว่าจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องโรคภัยใกล้ตัว และเมื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชนแล้วพบว่า โรคที่กำลังเป็นปัญหาสำหรับเด็กในวัยเรียนก็คือโรคพยาธิ จึงทำการศึกษาค้นคว้าหาสื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ววิเคราะห์ว่ามีสาระในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใดกรณีพบว่าสื่อที่มีอยู่ขาดสาระในเรื่องโรคพยาธิ ก็ดำเนินการจัดทำบทเรียนเสริม หรือกรณีที่พบว่ามีสื่อการเรียนรู้ที่ให้สาระเรื่องโรคพยาธิอยู่แล้ว แต่ยังไม่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพยาธิอย่างแท้จริง ก็อาจทำใบงาน แบบฝึกหัดกิจกรรม แบบโครงงาน และอื่นๆ เสริมเพิ่มเติม เป็นต้น การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้สอนจะไปได้โดยไม่ต้องจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด ซึ่งนอกจากจะสะดวก ทำได้ง่ายแล้วยังประหยัดอีกด้วย

2. การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองโดยอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น หนังสือเรียน หนังสือค้นคว้าอ้างอิง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซีดีรอม สื่อการเรียนรู้แต่ละประเภทอาจมีขั้นตอนหรือวิธีจัดทำ

แตกต่างกันไป ซึ่งหากครูผู้สอนและผู้เรียนสนใจที่จะจัดทำสื่อการเรียนรู้ประเภทใดก็ควรได้ศึกษาวิธีจัดทำสื่อประเภทนั้นๆ ให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อจะได้จัดทำสื่อดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 26)

เครือข่ายสื่อและแหล่งการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง โดยอาศัยสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ในบ้าน โรงเรียน ชุมชน และสังคม ซึ่งหากแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ได้มีการประสานสัมพันธ์ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในลักษณะของเครือข่าย ก็จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายของสื่อและแหล่งการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา อาจดำเนินการในลักษณะดังนี้

1. เครือข่ายระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา แต่ละสถานศึกษาจะมีครูผู้สอนและบุคลากรด้านต่าง ๆ ที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์แตกต่างกันไป หากบุคลากรเหล่านี้ร่วมแรงร่วมใจกัน ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปของเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการรวบรวมสื่อ ข้อมูลข่าวสาร และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนก็ช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2. เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษา นอกจากบุคลากรภายในสถานศึกษาจะต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันแล้ว การสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษาก็เป็นสิ่งที่ควรดำเนินการเช่นกัน เพราะแต่ละสถานศึกษาอาจมีสภาพความพร้อมของบุคลากร และสื่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การแลกเปลี่ยนหรือการให้ความช่วยเหลือด้านบุคลากร และสื่อการเรียนรู้ก็จะช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษาต่างๆ สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับบ้าน บ้านเป็นแหล่งการเรียนรู้เบื้องต้นของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนจะมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น ถ้าผู้เรียนสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตที่บ้านได้ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้านจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยโรงเรียนอาจจัดกิจกรรมที่ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น กิจกรรมการสังเกตและบันทึกสุขภาพของคนในครอบครัว การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนมาเป็นวิทยากร การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมบริจาคหนังสือ ทุนทรัพย์ในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

4. เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำนวนมากผลิตสื่อการเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษารวมทั้งมีแหล่งการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาหาความรู้ในสาขานี้ได้อย่างหลากหลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโรงเรียนจึงควรศึกษา รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ไว้ให้เป็นระบบ เพื่อสะดวกในการสืบค้นหรือติดต่อเพื่อขอรับบริการมาใช้

ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ตัวอย่างของหน่วยงานและแหล่งการเรียนรู้ดังกล่าว ได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกจากนี้โรงเรียนต่างๆ ยังสามารถใช้ระบบเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลได้อย่างกว้างขวางทั่วโลกโดยโรงเรียนจะต้องให้ความสนใจรวบรวมชื่อเว็บไซต์ต่างๆ และติดตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 26-27)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา นั้นหมายถึง ผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนจากหลายส่วนก่อนที่จะตัดสินใจให้ระดับผลการเรียน

ดังนั้นเพื่อให้ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินการเรียนรู้ (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการสอนของตน และปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร

2. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

3. เน้นการบูรณาการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

4. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 17-18)

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล

จากวิสัยทัศน์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ข้างต้นผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผลอย่างละเอียด ครอบคลุม และชัดเจน เพื่อความเที่ยงตรงในการดำเนินงาน และอธิบายผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนแต่ละระดับชั้นได้ สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินมีดังนี้

ด้านความรู้ สามารถแบ่งออกเป็น ความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงบริบท

1. ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคชนิดต่างๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์ ความสำคัญของการพักผ่อนและนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ รูปแบบการออกกำลังกาย หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพตามหลักวิทยาศาสตร์

2. ความรู้เชิงกระบวนการ เช่นระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ วิธีทดสอบและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย วิธีการจัดการกับอารมณ์และความเครียด วิธีดำรงชีวิตเพื่อการมีสุขภาพที่ดี

3. ความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติ การรู้จักและเข้าใจตนเอง การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา

ผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ รวมถึงรักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีบุคลิกภาพที่ดีมีภาวะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 18-19)

วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้สังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)

2. การทดสอบ การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่างๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด การวัดเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่างๆ
4. การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Inventory)
5. การสำรวจ แบบทดสอบข้อมูลต่างๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลายตั้งแต่ข้อ 1-5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 20)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ตัดสินผลการเรียนจากข้อมูลที่ได้จากการวัดและการประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการเก็บคะแนนหรือบันทึกผลการประเมินเป็นระยะๆ ไม่ควรนำคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะ ข้อเขียน หรือการวัดสมรรถภาพเพียงครั้งเดียวเป็นผลการตัดสินใจให้ค่าระดับคะแนนหรือตัดสินผล
2. ตัดสินผลการเรียนอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดจุดประสงค์ที่แสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนมีเกณฑ์การวัดที่จำแนกความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ รวมถึงการกำหนดสัดส่วนน้ำหนักคะแนนจากสิ่งที่วัดและประเมินชัดเจน
3. นำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการช่วยเหลือและพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และได้ประเมินตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด และเต็มใจที่จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นจนบรรลุตามมาตรฐานหรือผลการเรียนที่คาดหวัง
4. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งหมด
5. นำผลการวัดและประเมินมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 20-22)

รูปแบบการรายงานผลการประเมิน

วิธีการรายงานผลการประเมินทำได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ควรเป็นไปตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการประเมิน จุดประสงค์การประเมิน และผู้ใช้อข้อมูลจากผลการประเมิน

รูปแบบการรายงานผลการประเมินที่ใช้กันทั่วไป มีดังนี้

- รายงานในรูปคะแนน
- การรายงานระดับผลการเรียนเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ
- การรายงานโดยการกำหนดระดับที่แสดงรายละเอียดของพัฒนาการหรือ

ความสามารถของผู้เรียนชัดเจน

- การรายงานด้วยเส้นภาพพัฒนาการในรูปแบบต่าง ๆ
- การแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนบอกเล่า บรรยายพฤติกรรม
- การรายงานด้วยวาจา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้อาจเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อผู้สอนนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง ไม่ให้นำผลมาตัดสิน หรือเลื่อนชั้นหรือเพื่อการผ่านรายวิชาแต่ประการเดียว ผู้สอนพึงระลึกถึงหลักการและวิธีการดังกล่าวข้างต้น เพื่อความมีประสิทธิภาพสูงสุด (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 20-21)

นิยามศัพท์

กลไกของร่างกายที่ใช้ในการเคลื่อนไหว (Body Mechanism)

กระบวนการตามธรรมชาติในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามลักษณะโครงสร้างหน้าที่ และการทำงานร่วมกันของข้อต่อ กล้ามเนื้อ กระดูก และระบบประสาทที่เกี่ยวข้องภายใต้ข้อบ่งชี้ เงื่อนไข หลักการ และปัจจัยด้านชีวกลศาสตร์ที่มีผลต่อความเคลื่อนไหว เช่น ความมั่นคง (Stability) ระบบคาน (Leverage) การเคลื่อนไหว (Motion) และแรง (Force)

การเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง (Specialized Movement)

การผสมผสานกันระหว่างทักษะย่อยของทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่างๆ การออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาต่างๆ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับกิจกรรมทางกาย เช่น การขว้างลูกซอฟต์บอล ต้องอาศัยการผสมผสานของทักษะการสไลด์ (การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่) การขว้าง (การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์) การบิดตัว (การเคลื่อนไหวแบบไม่เคลื่อนที่) ทักษะที่ทำบางอย่างยังมีความซับซ้อนและต้องใช้อุปกรณ์ผสมผสานของทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานหลายๆ ทักษะรวมกัน

การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน (Daily Movement)

รูปแบบหรือทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในอิริยาบถต่างๆ ที่บุคคลทั่วไปใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจกรรมประจำวัน การทำงาน การเดินทางหรือกิจกรรมอื่นๆ เช่น การยืน ก้ม นั่ง ดิน วิ่ง โหนรถเมล์ ยกของหนัก ปีนป่าย กระโดดลงจากที่สูง ฯลฯ

การเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Fundamental Movement)

ทักษะการเคลื่อนไหวทางร่างกายที่จำเป็นสำหรับชีวิตและการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทักษะที่มีการพัฒนาในช่วงวัยเด็ก และจะเป็นพื้นฐานในการประกอบกิจกรรมต่างๆ เมื่อเจริญวัยสูงขึ้น ตลอดจนเป็นพื้นฐานของการมีความสามารถในการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเล่นกีฬาการออกกำลังกาย และการประกอบกิจกรรมนันทนาการ การเคลื่อนไหวพื้นฐาน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Nonlocomotor Movement) หมายถึง ทักษะการเคลื่อนไหวที่ไม่มีการเคลื่อนที่ของร่างกาย เช่น การก้ม การเหยียด การผลึก และดัน การบิดตัว การโยกตัว การไกวตัว และการทรงตัว เป็นต้น

2. การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Movement) หมายถึง ทักษะการเคลื่อนไหวที่ใช้ในการเคลื่อนร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การกระโดด สลับเท้า การกระโจน การสไลด์ และการวิ่งควมบ้า ฯลฯ หรือการเคลื่อนที่ในแนวโค้ง เช่น การกระโดด ทักษะการเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการทำงานประสานสัมพันธ์ทางกลไกแบบไม่ซับซ้อนและเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่

3. การเคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์ (Manipulative Movement) เป็นทักษะการเคลื่อนไหวที่มีการบังคับหรือควบคุมวัตถุ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการใช้มือและเท้า แต่ส่วนอื่นๆ ของร่างกายก็สามารถใช้ได้ เช่น การขว้าง การตี การเตะ การรับ เป็นต้น

การจัดการอารมณ์และความเครียด (Emotion and Stress Management)

วิธีควบคุมอารมณ์ ความเครียด และความคับข้องใจ ที่ไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น แล้วลงมือปฏิบัติอย่างเหมาะสม เช่น ทำสมาธิ เล่นกีฬา การร่วมกิจกรรมนันทนาการ การคลายกล้ามเนื้อ (Muscle relaxation)

การช่วยฟื้นคืนชีพ (Cardiopulmonary Resuscitation = CPR)

การช่วยชีวิตเบื้องต้นก่อนส่งต่อให้แพทย์ในกรณีผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้น โดยการนวดหัวใจและผายปอดไปพร้อมๆ กัน

การดูแลเบื้องต้น (First Care)

การให้ดูแลสุขภาพผู้ป่วยในระยะพักฟื้นและการปฐมพยาบาล

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

การพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ตามแนวทางของพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต) เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ คือ ทำให้เกิดเป็นองค์รวมหมายความว่าองค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง จะต้องประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ และมีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ

การล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Abuse)

การใช้คำพูด การจับ จูบ ลูบ คลำ และ/หรือร่วมเพศ โดยไม่ได้รับการยินยอมจากฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะกับผู้เยาว์

การละเล่นพื้นเมือง (Folk Plays)

กิจกรรมการเล่นดั้งเดิมของคนในชุมชนแต่ละท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต เพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ ความเครียด และสร้างเสริมให้มีกำลังกายแข็งแรง สติปัญญาดี จิตใจเบิกบานสนุกสนาน อันก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมการเล่นของชุมชนท้องถิ่น รุ่งเปรี้ยว ชักกะเยอ ชีม้มาส่งเมือง ตีจับมอญซ่อนผ้า รี รีข้าวสาร รุ่งกระสอบ สะบ้า กระบี่กระบอง ตะกร้อวง ตะกร้อลอดบ่วง

กิจกรรมทางกาย (Physical Activity)

กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงานของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน

กิจกรรมนันทนาการ (Recreational Activity)

กิจกรรมใดๆที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเลือกกระทำ โดยความสมัครใจในเวลาว่าง (Leisure) เป็นกิจกรรมที่สามารถให้ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับของสังคม ตัวอย่างของกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ งานอดิเรก เกม กีฬา การออกกำลังกาย ดนตรี ศิลปะ การแสดง งานประดิษฐ์ กิจกรรมอาสาสมัคร ท่องเที่ยว ฯลฯ

กิจกรรมรับน้ำหนักตนเอง (Recreation Activity)

กิจกรรมการออกกำลังกายที่มีการเคลื่อนไหวบนพื้น เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด เชือก ยิมนาสติก การเต้นรำหรือการเต้นแอโรบิค โดยกล้ามเนื้อส่วนที่รับน้ำหนักต้องออกแรง กระทำกับน้ำหนักของตนเองในขณะปฏิบัติกิจกรรม

กีฬาไทย (Thai Sports)

กีฬาที่มีพื้นฐานเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและสังคมไทย เช่น กระบี่ กระบอง มวยไทย ตะกร้อ

กีฬาสากล (International Sports)

กีฬาที่เป็นที่ยอมรับจากมวลสมาชิกขององค์กรกีฬาระดับนานาชาติให้เป็นชนิดกีฬาที่บรรจุอยู่ในเกมการแข่งขัน เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส แบดมินตัน

เกณฑ์สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Norm)

ค่ามาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้น (จากการศึกษาวิจัยและกระบวนการทางสถิติ) เพื่อเป็นดัชนีสำหรับประเมินเปรียบเทียบว่าบุคคลที่ได้รับคะแนน หรือค่าตัวเลข (เวลา จำนวนครั้ง น้ำหนัก ฯลฯ) จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายแต่ละรายการทดสอบนั้น มีสมรรถภาพทางกายตามองค์ประกอบดังกล่าวอยู่ในระดับคุณภาพใด โดยทั่วไปแล้วนิยมจัดทำเกณฑ์ใน 2 ลักษณะ คือ

1. เกณฑ์ปกติ (Norm Reference) เป็นเกณฑ์ที่จัดทำจากการศึกษากลุ่มประชากรที่จำแนกตามกลุ่มเพศ และวัยเป็นหลัก ส่วนใหญ่แล้วจะจัดทำในลักษณะของเปอร์เซ็นต์ไทล์
2. เกณฑ์มาตรฐาน (Criterion Reference) เป็นระดับคะแนนหรือค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแต่ละรายการทดสอบเพื่อเป็นเกณฑ์การตัดสินว่าบุคคลที่ได้รับการทดสอบ มีสมรรถภาพหรือความสามารถผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มิได้เป็นการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น

ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (Movement Concepts)

- ความสัมพันธ์ระหว่างขนาด จังหวะ เวลา พื้นที่ และทิศทางในการเคลื่อนไหวร่างกาย
- ความเข้าใจถึงความเกี่ยวข้องเชื่อมโยง และความพอเหมาะพอดีระหว่างขนาดของแรงที่ใช้ในการเคลื่อนไหวร่างกายหรือวัตถุ ด้วยช่วงเวลา จังหวะ และทิศทางที่เหมาะสมภายใต้ข้อจำกัดของพื้นที่ที่มีอยู่และสามารถแปรความเข้าใจดังกล่าวทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติการเคลื่อนไหวในการเล่นหรือแข่งขันกีฬา

ความเสี่ยงต่อสุขภาพ (Health Risk)

การประพฤติปฏิบัติที่อาจนำไปสู่การเกิดอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของตนเองและผู้อื่น เช่น การขับรถเร็ว การกินอาหารสุกๆดิบๆ ความสับสนทางเพศ การมีน้ำหนักตัวเกิน การขาดการออกกำลังกาย การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การใช้ยา และสารเสพติด

ค่านิยมทางสุขภาพ (Health Value)

คุณสมบัติของสิ่งใดก็ตาม ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์น่าสนใจ สิ่งที่คุณยึดถือในการตัดสินใจและการกำหนดการกระทำของตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ

จิตวิญญาณในการแข่งขัน (Competitive Spiritual)

ความมุ่งมั่น การทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ความรู้ ความสามารถในการแข่งขัน และร่วมมืออย่างสันติเต็มความสามารถ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่ตนเองต้องการ

ทักษะชีวิต (Life Skills)

คุณลักษณะหรือความสามารถเชิงสังคมจิตวิทยา (Psychosocial Competence) และเป็นความสามารถทางสติปัญญา ที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกและกระทำซ้ำๆ ให้เกิดความคล่องแคล่ว เคยชิน จนเป็นลักษณะนิสัย ประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังนี้ คือ การรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง และเห็นคุณค่าของตนเอง การรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ การรู้จักตัดสินใจและแก้ปัญหา การรู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลความรู้ การสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การปรับตัวท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง การตั้งเป้าหมาย การวางแผนและดำเนินการตามแผน ความเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อสังคมและชาวซึ่งในสิ่งที่ได้มารอบตัว

น้ำใจนักกีฬา (Sporting Spirit)

คุณธรรมประจำใจของการเล่นร่วมกัน อยู่ร่วมกัน และมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุขและมีประสิทธิภาพ พฤติกรรมที่แสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น การมีวินัย เคารพกฎ กติกา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

บริการสุขภาพ (Health Service)

บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขทั้งของรัฐและเอกชน

ประชาสังคม (Civil Society)

เครือข่าย กลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ สถาบัน องค์กร หรือชุมชนที่มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

ปัญหาวิกฤติในชีวิต (Crisis Problem in Life)

ปัญหาที่เป็นปัญหาร้ายแรง เช่น ครอบครัวแตกแยก ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีปัญหาจับปล้นด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ และปัญหาอื่นๆ ที่อาจทำให้ผู้ประสบปัญหาหันไปพึ่งพาสารเสพติดหรือทำลายชีวิต

ผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Health Product)

ยา เครื่องสำอาง อาหารสำเร็จรูป เครื่องปรุงรสอาหาร อาหารเสริม วิตามิน เครื่องออกกำลังกาย ฯลฯ

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Behavior Deviation)

การประพฤติปฏิบัติใดๆ ที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติทางเพศตนเอง เช่น มีจิตใจรักชอบในเพศเดียวกัน การแต่งตัวหรือแสดงกิริยาเป็นเพศตรงข้าม

พฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior)

การปฏิบัติหรือกิจกรรมใดๆ ในด้านการปกครอง การสร้างเสริม การรักษา และการฟื้นฟูสุขภาพ อันมีผลต่อสภาวะทางสุขภาพของบุคคล

พลังปัญญา (Health Behavior)

กระบวนการสร้างเสริมศักยภาพแก่บุคคลและชุมชนให้เป็นผู้สนใจใฝ่รู้และมีอำนาจในการคิด การตัดสินใจ การแก้ปัญหาด้วยชุมชนได้เองเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นบุคคล และชุมชนยังสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อนโยบายสุขภาพให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการสร้างเสริมและพัฒนาสุขภาพ

ภาวะทุพโภชนาการ (Malnutrition)

การขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็ก ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพ

ภาวะผู้นำ (Leadership)

การมีคุณลักษณะในการเป็นหัวหน้า สามารถชักชวนและชี้นำสมาชิกในกลุ่มร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ภูมิปัญญาไทย (Thai Wisdom)

สติปัญญา องค์ความรู้ และค่านิยมที่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้แขนงต่างๆของบรรพชนไทยนับแต่อดีต สอดคล้องกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญาไทยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม

ลักษณะของภูมิปัญญาไทย มีองค์ประกอบดังนี้

1. คติ ความเชื่อ ความคิด หลักการที่เป็นพื้นฐานขององค์ความรู้ที่เกิดจากสังคม และถ่ายทอดสืบต่อกันมา
2. ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
3. การประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสมัย
4. แนวคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ชาวบ้านนำมาใช้ในชุมชน ซึ่งเป็นอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตัวอย่างภูมิปัญญาไทยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น การแพทย์แผนไทย สมุนไพร อาหารไทย ยาไทย กีฬาไทย และการละเล่นพื้นเมืองไทย

แรงขับทางเพศ (Sex Driver)

แรงขับที่เกิดจากสัญชาตญาณทางเพศ

สติ (Conscious)

ความรู้สึกตัวอยู่เสมอในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ การใช้หลักการและเหตุผลในการป้องกัน การยับยั้งชั่งใจ และควบคุมตนเองเพื่อไม่ให้คิดผิดทาง ไม่หลงลืม ไม่เครียด ไม่ผิดพลาด ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงาม

สมรรถภาพกลไก (Motor Fitness) หรือสมรรถภาพเชิงทักษะปฏิบัติ (Skill-Related Physical Fitness)

ความสามารถของร่างกายที่ช่วยให้บุคคลสามารถประกอบกิจกรรมทางกายได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเล่นกีฬา มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่อง (Agility) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ได้ดีได้อย่างรวดเร็วและสามารถควบคุมได้ เป็นผลรวมของความอ่อนตัวและความแรง

2. การทรงตัว (Balance) หมายถึง ความสามารถในการรักษาสมดุลของร่างกายเอาไว้ได้ทั้งในขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่

3. การประสานสัมพันธ์ (Co-ordination) หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวได้อย่างราบรื่น กลมกลืน และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการทำงานประสานสอดคล้องกันระหว่างตา มือ เท้า

4. พลังกล้ามเนื้อ (Power) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายๆ ส่วนของร่างกายในการหดตัวเพื่อทำงานด้วยความเร็วสูง แรงหรืองานที่ได้เป็นผลรวมของความแข็งแรงและความเร็วที่ใช้ในช่วงเวลาสั้นๆ เช่น การยืนอยู่กับที่ กระโดดไกล การทุ่มน้ำหนัก เป็นต้น

5. เวลาปฏิบัติกริยาตอบสนอง (Reaction Time) หมายถึง ระยะเวลาที่ร่างกายใช้ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ เช่น แสง เสียง สัมผัส

6. ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

ความสามารถในระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดีนั้นจะสามารถประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างกระฉับกระเฉง โดยไม่เหนื่อยล้าจนเกินไปและยังมีพลังงานสำรองมากพอสำหรับกิจกรรมนั้นหนาการหรือกรณีฉุกเฉิน ในปัจจุบันนักวิชาชีพด้านสุขศึกษาและพลศึกษาได้เห็นพ้องต้องกันว่าสมรรถภาพทางกายสามารถจัดกลุ่มได้เป็นสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Health-Related Physical Fitness) และสมรรถภาพกลไก (Motor Fitness) หรือสมรรถภาพเชิงทักษะปฏิบัติ (Skill-Related Physical Fitness)

สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Health-Related Physical Fitness)

ความสามารถของระบบต่างๆ ในร่างกายประกอบด้วย ความสามารถเชิงสรีรวิทยาด้านต่าง ๆ ที่ช่วยป้องกันบุคคลจากโรคที่มีสาเหตุจากภาวะการขาดการออกกำลังกาย นับเป็นปัจจัยหรือตัวบ่งชี้สำคัญของการมีสุขภาพดี ความสามารถหรือสมรรถนะเหล่านี้สามารถปรับปรุงพัฒนาและคงสภาพได้ โดยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพมีองค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบของร่างกาย (Body Composition) ตามปกติแล้วในร่างกายมนุษย์ประกอบด้วย กล้ามเนื้อ กระดูก ไขมัน และส่วนอื่นๆ แต่ในส่วนของสมรรถภาพนั้น หมายถึง สัดส่วนปริมาณไขมันในร่างกายกับมวลร่างกายที่ปราศจากไขมัน โดยการวัดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ไขมัน (%fat) ด้วยเครื่อง Skinfold Caliper

2. ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด (Cardio respiratory Endurance)

หมายถึง สมรรถนะเชิงปฏิบัติของระบบไหลเวียนเลือด (หัวใจ หลอดเลือด) และระบบหายใจในการลำเลียงออกซิเจนไปยังเซลล์กล้ามเนื้อ ทำให้ร่างกายยืนหยัดที่จะทำงาน หรือออกกำลังกายที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่เป็นระยะเวลานานได้

3. ความอ่อนตัวและความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง พิสัยของการเคลื่อนไหวสูงสุดเท่าที่จะทำได้ของข้อต่อหรือกลุ่มข้อต่อ

4. ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อ ในการหดตัวซ้ำๆ เพื่อต้านแรงหรือความสามารถในการคงสภาพการหดตัวครั้งเดียวได้เป็นระยะเวลายาวนาน

5. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) หมายถึง ปริมาณสูงสุดของแรงที่กล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อสามารถออกแรงต้านทานได้ในระหว่างการหดตัว 1 ครั้ง

สุขบัญญัติแห่งชาติ (National Health Disciplines)

ข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป พึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นสุขนิสัย เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม

สุขภาพ (Health) หรือสุขภาวะ (Wellness)

สุขภาวะ (Wellness) ที่เป็นสภาวะที่เป็นสุขสมดุลทั้งทางร่างกาย ทางจิต ทางอารมณ์ และทางจิตวิญญาณ

สุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว (Movement Aesthetic)

ศิลปะและความงดงามของท่วงท่าในการเคลื่อนไหวร่างกายในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบท่าทางการเคลื่อนไหวและการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญสามารถแสดงออกมาเป็นความกลมกลืนต่อเนื่องและปลอดภัย

อนามัยการเจริญพันธุ์ (Reproductive Health)

สภาวะที่สมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจากกระบวนการและหน้าที่ของการเจริญพันธุ์ที่สมบูรณ์ทั้งชายและหญิง ทุกช่วงอายุของชีวิต ซึ่งทำให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มี 10 องค์ประกอบ คือ

1. การวางแผนครอบครัว
2. การอนามัยแม่และเด็ก
3. เพศศึกษา

4. อนามัยวัยรุ่น
5. โรคเอดส์
6. โรคติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์
7. มะเร็งระบบสืบพันธุ์
8. การแท้งและภาวะแทรกซ้อน
9. ภาวะการมีบุตรยาก
10. ภาวะหลังวัยเจริญพันธุ์และสูงอายุ

(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 31-40)

ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้

วิชัย ดิสสระ (2537) กล่าวว่า การนำหลักสูตรมัธยมศึกษาไปใช้เป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อนและกว้างขวางมาก จริงอยู่แม้ว่าการใช้หลักสูตรในทางทฤษฎีโดยทั่วไปจะมีลำดับขั้นตอนที่เรียงลำดับไว้อย่างต่อเนื่องกันโดยเริ่มต้นที่การทำความเข้าใจและการวิเคราะห์ตัวหลักสูตรทั้งฉบับ การทำเอกสารประกอบหลักสูตรอันเป็นการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดการบุคลากร การจัดปัจจัยสนับสนุนการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมต่างๆ การวัดผลประเมินผล การเรียนการสอน การนิเทศติดตาม และสิ่งสำคัญที่สุดของการนำหลักสูตรไปใช้ก็คือ การสอนของครู หากดำเนินไปอย่างดีมีคุณภาพแล้ว ก็จะเป็นการนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และเกณฑ์การใช้หลักสูตรนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ชัดเจน

ขอบข่ายหรือกระบวนการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 148) กล่าวว่า การนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้คือการปฏิบัติใน 2 ขอบข่าย ดังนี้

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หรือการวางแผนการสอน
2. การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรหรือวิธีการสอนของครูที่ทำให้หลักสูตรเกิดผลสำคัญ
3. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ภายในโรงเรียนให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมาย หมายถึง การจัดบุคลากร การบริหารโรงเรียน สถานที่ อุปกรณ์ ตารางสอน ความปลอดภัย งบประมาณ เอกสาร

หลักจากการเขียนหลักสูตรเอามาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ขั้นตอนต่อไปของการทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จ และขั้นตอนที่สำคัญ คือ การนำหลักสูตรไปใช้หรือการนำหลักสูตรเข้าไปในชีวิตของนักเรียน ผู้ซึ่งได้รับผลจากหลักสูตรต่อไป ถ้าไม่มีการใช้หลักสูตรเป็นประจำหรือ

ให้ถูกต้อง ก็จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะหลักสูตรที่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาขึ้นใหม่

หลังจากที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้ผลิตหลักสูตรระดับชาติออกมา โรงเรียนทุกแห่งก็ต้องนำหลักสูตรนั้นมาใช้ แต่เมื่อโรงเรียนแต่ละแห่ง แต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน การนำหลักสูตรใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงไม่ควรมีการกระบวนกรเหมือนกันไปทุกโรงเรียน ยกเว้นกระบวนกรหลัก และใครที่จะทำให้เกิดสิ่งนั้นได้ดีก็คงไม่พ้นครูผู้สอนนั่นเองประสิทธิภาพของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมาก

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541: 150) กล่าวว่าขอบข่ายหรือกระบวนกรนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้ใน 3 ขอบข่ายคือ

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรที่กรมวิชาการกำหนดให้ใช้กับโรงเรียนทั่วๆ ไปทุกระดับทั่วประเทศเรียกได้ว่าเป็นหลักสูตรระดับนานาชาติ แต่ถึงแม้ว่าหลักสูตรระดับชาติจะได้กำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้ก็ตาม การกำหนดนั้นก็จะเป็นไปในลักษณะที่กว้างขวางและยืดหยุ่น ฉะนั้นการนำหลักสูตรระดับต่างๆ ไปใช้โดยปราศจากการประยุกต์ และดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจทำได้ หรืออาจทำได้ก็อาจไม่มีประสิทธิภาพที่ดี ครูผู้ใช้หลักสูตรจึงจำเป็นต้องมีการแปลงหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนและคาบการเรียนการสอนเพิ่มเติม สิ่งที่คุณต้องนำมาตีความคือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งเกี่ยวข้องกับปรัชญา จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ และกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมมากขึ้นจากเนื้อหาของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2541: 150)

2. การใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

หลังจากการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแล้ว ขอบข่ายของการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอีกประการหนึ่งคือ การสอนของครู ครูเป็นบุคคลสำคัญ หรือเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้ดังได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะการเตรียมการสอน ความรู้ ความสามารถ การเอาใจใส่ต่อการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรและโรงเรียน การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตร เหล่านี้เป็นสิ่งกำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตรของโรงเรียนทั้งสิ้น นอกจากนั้นผู้บริหารโรงเรียนเองก็ควรมีหน้าที่ให้ความรู้ความสะดวก คำแนะนำ และให้กำลังใจครู บทบาทของผู้บริหารในการนำหลักสูตรไปใช้คือ “การบริหารด้านวิชาการ”

การสอนเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน นอกจากการสอนแล้วจะหมายถึงการให้ความรู้ การให้ข้อมูล การให้ข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วการสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เนื้อหาความรู้ ความประพฤติ ความคิด ทัศนคติ และค่านิยมต่างๆ ระหว่างครูกับนักเรียน กระบวนกรสอนจึงมีหลายรูปแบบและหลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม

การช่วยกันแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักความเอาใจใส่ การให้งาน การให้การบ้าน การให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

การเลือกใช้วิธีการสอนแต่ละแบบขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละครั้งแต่ละเรื่อง และสอดคล้องกับหลักสูตรแต่ละแบบ ฉะนั้นการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายจึงเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการหรือตามจุดมุ่งหมายในแต่ละครั้งนั่นเอง ครูจึงต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการณ์หรือตามจุดมุ่งหมายในแต่ละครั้งนั่นเอง ครูจึงต้องใช้วิธีการสอนหลายๆ แบบ เพราะจุดมุ่งหมายแต่ละข้อจะบรรลุผลสำเร็จได้ก็ต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม การใช้วิธีการสอนแบบเก่าๆ หรือการใช้วิธีการสอนแบบหนึ่งแบบใดเพียงอย่างเดียว ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อการสอน โดยเฉพาะวิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เก่าแก่ที่สุด เพราะการใช้วิธีสอนแบบบรรยายแบบเดียวจะเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความรู้ การให้ข้อมูลและความจริงเท่านั้น ครูจะไม่ได้คำนึงถึงด้านเจตคติ และพัฒนาการด้านทักษะกลไก ไม่ได้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออกหรือการแก้ปัญหาด้วยตนเองของนักเรียน โดยเฉพาะการแก้ปัญหาด้วยตัวเองหรือการคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น อันเป็นลักษณะสำคัญที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็กนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป การสอนจึงไม่ควรเน้นแต่ด้านสมองหรือสติปัญญา ความจำ ความรู้เท่านั้นเพราะเป้าหมายของการศึกษาคือ “การศึกษาเพื่อชีวิต” ร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคมต้องรวมอยู่ด้วยกันเพื่อคุณภาพชีวิต ถ้าครูไม่สามารถใช้วิธีการสอนได้เหมาะสมจะมีผลกระทบต่อนิสัยภาพของหลักสูตร ทั้งนี้เพราะการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำหลักสูตรไปใช้ได้ดังกล่าแล้ว การสอนของครูทำให้นักเรียนได้รับความรู้ มีคุณสมบัติและมีทักษะต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ถ้าการสอนขาดประสิทธิภาพหลักสูตรก็ขาดประสิทธิภาพไปด้วย ครูจึงจำเป็นต้องรู้จักการเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละครั้ง เพราะจุดมุ่งหมายของการสอนจะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือปรัชญาของหลักสูตรอยู่แล้ว (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2541: 164)

3. การจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

หลักสูตรจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ประกอบอีกหลายๆ ด้าน ครูและผู้บริหารโรงเรียนจึงควรสำรวจดูปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใดและเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ปัจจัยและสภาพดังกล่าวประกอบด้วย

1. อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกประกอบการเรียนการสอนเฉพาะอย่างให้เพียงพอ เหมาะสม และปลอดภัย แตกต่างไปจากวิชาการในสายอื่นๆ หลักการจัดและการวางแผน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

หลักการจัดและการวางแผนอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานในการบริหารหรือการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีขึ้นอย่างหนึ่ง ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา สถาปนิก และบุคคลอื่นๆ หลักการและการวางแผนสรุปได้ดังนี้

1. ชุมชนทุกชุมชนจำเป็นต้องมีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกจะต้องสัมพันธ์กับชุมชนโดยรวม
2. ประเภท ขนาด และที่ตั้งสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกจะต้องสัมพันธ์กับชุมชนโดยรวม
3. ควรมีการวางแผนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน
4. ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่พร้อมกับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตด้วย
5. การวางแผนโปรแกรมควรจะสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนและประชาชนทุกคน
6. กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ และสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวก และความปลอดภัย
7. มีการร่วมมือวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์การและหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษาการเล่นกีฬา และนันทนาการ
8. ควรเชิญหน่วยงาน องค์กร หรือบุคลากรอื่นๆ ที่มีความสนใจในการวางแผนหลักสูตรเข้ามีส่วนร่วมวางแผนด้วย
9. มีการตั้งที่ปรึกษา ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในงานการวางแผนไว้ด้วย
10. ควรมีการสำรวจและประเมินผลแหล่งงบประมาณและใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

11. ใช้ข้อคิดและข้อเสนอแนะของสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหลักทั่วไปในการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ในการวางแผนงานการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน จะต้องมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้ใช้

2. การบริหารงานของโรงเรียน

การให้การสนับสนุนร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักสูตรพลศึกษา ครูผู้สอนพลศึกษาจึงต้องทำความเข้าใจหรือทำให้ผู้บริหารได้เข้าใจในเป้าหมายของพลศึกษา เพราะผู้บริหารโรงเรียนหลายคนไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือต่างประเทศ ผู้บริหารจะมีส่วนสนับสนุนหลักสูตรพลศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. ตัดสินใจเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรผู้สอนและขนาดของห้องเรียน

2. การจัดจ้างบุคลากรในส่วนที่มีความจำเป็นพิเศษ
3. สร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่สอนต่าง ๆ
4. จัดซื้ออุปกรณ์และสื่อการสอนต่าง ๆ
5. ช่วยสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ
6. ปรับปรุงดูแลบำรุงรักษา สถานที่ใช้สอน
7. สนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาชีพต่าง ๆ เอกสารหลักสูตร
8. ให้ผลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อครูเกี่ยวกับความสามารถในการสอนคล้าย ๆ

กับเป็นการนิเทศภายใน ซึ่งนับเป็นประโยชน์อย่างมาก

สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการสิ่งต่าง ๆ ในโรงเรียน รวมถึงเป็นผู้ใช้นโยบายหรือรูปแบบต่าง ๆ ในการจัดการและบริหารโรงเรียน

3. บุคลากร

สำหรับการเลือกและจัดสรรบุคลากร ผู้บริหารควรจัดผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยเริ่มพิจารณา จากครูพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหรือมีความรู้ในด้านนี้โดยตรงเป็นอันดับแรก เพราะเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาพลศึกษา และควรจัดให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ถ้ามีไม่พอหรือไม่มี จึงค่อยพิจารณาจากครูที่ได้รับการฝึกอบรมวิชาชุดพลศึกษา ครูที่ชอบและสนใจ ก็พาเป็นอันดับต่อไปและถ้าไม่มีจริง ๆ ก็อาจขอนิสิตนักศึกษาฝึกสอนจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพพลศึกษาต่าง ๆ มาช่วยหรืออาจจ้างครูพิเศษมาจากที่อื่นก็ได้ ที่ต้องจัดอันดับการเลือกก็เพราะเหตุว่าถ้าได้ครูที่ไม่มีความรู้ในวิชาพลศึกษาโดยตรงมาสอน อาจทำให้วิชาพลศึกษาด้อยคุณค่าไม่เป็นที่ไปตามเป้าหมาย ขาดประสิทธิภาพ ไม่น่าสนใจ ไม่มีความปลอดภัย สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาทั้งสิ้น ฉะนั้นถ้าเกิดสิ่งเหล่านี้ ขึ้นมาเมื่อใดนักเรียนจะหมดความนิยมวิชาพลศึกษาไปทันทีรวมทั้งผู้ปกครองและชุมชนด้วย บุคลากรอื่นๆ ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้หลักสูตรยังมีอีก เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดซื้อ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ทำทะเบียนวัสดุอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด เจ้าหน้าที่ซ่อมแซม พนักงานบัญชี บุคลากรเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนให้เกิดความสะดวก ประหยัดเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และไม่ควรให้ครูพลศึกษาทำหน้าที่เหล่านี้ด้วยเพราะไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอและอาจไม่มีเวลาพอ

สำหรับสัดส่วนของจำนวนครูผู้สอนกับจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นควรจะมีอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 25-40 คน ถ้ามีจำนวนมากเกินไปจะทำให้ครูดำเนินการสอนได้ไม่เต็มที่เนื่องจากดูแลควบคุมได้ไม่ทั่วถึง เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติและส่วนมากจะสอนในสถานที่ที่ค่อนข้างกว้าง ครูต้องเดินตรวจตราดูแลนักเรียนทุกคน ส่วนอัตราการสอนของครูก็ควรจะเป็น 3 คาบ/วัน/สัปดาห์ เพราะเวลานอกเหนือจากนั้นครูจะได้นำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ตรวจงาน ทำบันทึกการสอน ฝึกอบรมนักกีฬา สอนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ที่สำคัญคือครู

พลศึกษาควรใช้เวลาส่วนหนึ่งไปในการฝึกสมรรถภาพของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอตามคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี

4. แหล่งวิชาการ

สำหรับแหล่งค้นคว้าของครูผู้สอนและนักเรียนคือห้องสมุดของโรงเรียนและห้องสมุดในชุมชนซึ่งควรมีเอกสารต่างๆ ให้มากพอ เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือครู แผนการเรียน ประมวลการสอน ตำราประกอบการเรียน แบบเรียนต่างๆ หลักสูตรระดับต่างๆ ตำราวิชาต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับครูใช้ในการค้นคว้าและอ้างอิง เอกสารเหล่านี้มีประโยชน์ต่อประสิทธิภาพและความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่จะใช้สอนนักเรียน และนักเรียนเองก็สามารถใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ตามความต้องการและความสนใจ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับวิธีสอนที่เรียกว่า การสอนโดยใช้ตำราเรียน หรือการสอนด้วยวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งทั้งสองวิธีนี้จำเป็นต้องใช้แหล่งวิชาการมาประกอบค่อนข้างมาก พวกอุปกรณ์ประกอบการสอน ก็ควรจัดรวมไว้ในส่วนนี้ด้วย

5. การจัดตารางสอน

การจัดตารางสอน ไม่ควรจัดคาบเรียนช่วงยาวหรือจัด 2 คาบติดต่อกันในหนึ่งวัน ต่อสัปดาห์เพราะนักเรียนอาจจะเบื่อ เหนื่อยเกินไป หรือเกิดการล้าได้ ควรจัด 1 คาบ/วัน และ 2-4 วัน/สัปดาห์ จะดีกว่า เพื่อเว้นช่วงให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนหรือฟื้นความรู้ และได้ฝึกฝนทักษะที่เรียนไปแล้วนอกจากนั้นช่วงของการเรียนรู้ที่ใช้เวลาไม่ยาวเกินไปจะทำให้นักเรียนเกิดการกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนมากขึ้น แต่อาจยืดหยุ่นได้ถ้าต้องการจัดกิจกรรมที่ต้องออกนอกโรงเรียน สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือไม่ควรจัดคาบเรียนวิชาพลศึกษาหลังจากรับประทานอาหารกลางวันใหม่ๆ ควรทิ้งช่วงอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ทั้งนี้ เพราะหลังจากรับประทานอาหารกระเพาะกำลังย่อยอาหาร เลือดจะถูกนำไปใช้บริเวณนั้นมากกว่าส่วนอื่น ถ้าต้องการออกกำลังกายในขณะที่กระเพาะกำลังทำงาน จะทำให้จำนวนเลือดกระจายไปที่อื่นๆ จึงอาจทำให้เกิดอาการปวดเสียดท้อง เหนื่อยง่าย และอาจอาเจียนได้ นอกจากนั้นกระเพาะอาหารที่เต็มไปด้วยอาหารยังแตกได้ง่ายถ้าถูกกระทบกระเทือนแรงๆ ดังนั้นจึงควรจัดคาบเรียนวิชาพลศึกษาในช่วงนี้ นอกเหนือจากนี้ก็สามารถจัดได้ในช่วงเช้าและช่วงบ่าย สิ่งที่ควรคำนึงถึงอื่นๆ อีกคือ ถ้าไม่มีสถานที่เรียนในร่ม ก็ควรพยายามหลีกเลี่ยงการจัดเวลาเรียนในช่วง 11.30-13.00 เพราะเป็นเวลาที่แดดร้อนจัดมาก นักเรียนอาจเกิดอาการไม่สบายเนื่องจากความร้อนได้

6. ความปลอดภัย

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่โรงเรียนจะละเลยเสียไม่ได้ นั่นคือ โรงเรียนควรจัดสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในโรงเรียนให้เหมาะสมและปลอดภัยต่อการเรียนการสอน คำนึงถึงการจัดสิ่งต่างๆ ให้ถูกลักษณะและควรคำนึงเสมอว่าลักษณะของวิชาพลศึกษามีแนวโน้มที่จะก่ออุบัติเหตุและอันตรายอยู่แล้ว ครูหรือโรงเรียนจึงไม่ควรเพิ่มแนวโน้มของอุบัติเหตุให้มากขึ้นอีกด้วย การละเลยต่อการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้ถูกลักษณะ ฉะนั้น ถ้าโรงเรียนมีหลักและวิธีการใดที่สามารถจัดสภาพ

ต่าง ๆ ให้ปลอดภัยที่สุดก็ต้องรีบกระทำทันที จะเป็นการช่วยลดอุบัติเหตุและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้หลักสูตรพลศึกษาที่สำคัญที่สุดคือตัวครูผู้สอน ครูจะต้องเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดีเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากง่ายไปหายาก ครูต้องทำความเข้าใจในลักษณะของวิชา และทำการวิเคราะห์ให้เข้าใจเสียก่อนจึงทำการสอนนักเรียนได้ถูกต้อง และควรยึดแนวการสอนตามข้อแนะนำของคู่มือการสอนด้วย นอกจากนี้การที่ครูทิ้งห้องเรียนไปโดยปล่อยให้เด็กนักเรียนฝึกกันเอง หรือให้คนอื่น ๆ ที่ไม่มีประสบการณ์สอนแทน ก็เป็นแนวโน้มของการเกิดอุบัติเหตุได้เหมือนกัน ถือว่าเป็นความผิดของครูอย่างร้ายแรงถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้นมาในขณะที่ครูไม่อยู่ในห้องเรียน และการที่ครูบังคับหรือผลักดันให้นักเรียนฝึกทั้ง ๆ ที่รู้่านักเรียนยังไม่ค่อยมั่นใจจนนักเรียนเกิดบาดเจ็บขึ้นมากก็ถือว่าเป็นความผิดของครูเช่นเดียวกัน ฉะนั้นความปลอดภัยที่เกิดจากพฤติกรรมของครูจึงสำคัญมากกว่าสิ่งแวดล้อมอื่น

7. งบประมาณและเงินทุน

งบประมาณและเงินทุนของแต่ละโรงเรียนมีไม่เท่ากัน ครูต้องเข้าใจในวิธีตั้งงบประมาณ และวิธีใช้งบประมาณ และควรชี้แจงให้ผู้บริหารเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาในฐานะเป็นวิชาการทางการศึกษาแขนงหนึ่ง จึงสมควรได้รับงบประมาณเท่าเทียมกับวิชาอื่นๆ และต้องต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในการแบ่งปันงบประมาณในโรงเรียน เรื่องนี้สัมพันธ์กับความเข้าใจผิด-ถูกของผู้บริหารอยู่มาก ดังกล่าวมาแล้ว ต้องพยายามอธิบายโดยยกจำนวนนักเรียนแต่ละห้อง กิจกรรมแต่ละอย่าง จำนวนอุปกรณ์ที่ต้องใช้แต่ละกิจกรรม ครูต้องวางแผนในการใช้อุปกรณ์และการใช้งบประมาณระยะยาวเอาไว้ให้สอดคล้องกับการวางแผนการสอนรายปี รายภาค และควรของงบประมาณระยะยาวเอาไว้ให้สอดคล้องกับการวางแผนการสอนรายปี รายภาคและควรของงบประมาณเพื่อจ้าง “คน” ก่อน “อุปกรณ์” เพราะมีความสำคัญมากกว่า

ในการที่จะนำหลักสูตรต่างๆ ไปใช้ควรประกอบหรือบริหารใน 3 ลักษณะ จะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปไม่ได้ และครูคือคนที่มีความสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้นครูจึงควรทำความเข้าใจและเรียนรู้เรื่องนี้ให้เข้าใจและลึกซึ้ง (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2541: 169-178)

ทฤษฎีการรับรู้ทางจิตวิทยา

ความหมายของจิตวิทยาและจิตวิทยาการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 14-16) กล่าวว่า จิตวิทยามาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Psychology” ซึ่งมีรากศัพท์ภาษากรีก 2 คำ คือ “Psyche” หมายถึง “จิต” และ “Logos” หมายถึง “การศึกษา” ตามความหมายนี้จึงหมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับจิต

ซึ่งในปัจจุบัน จิตวิทยา หมายถึง วิชาที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต ซึ่งจิตวิชานี้ อยู่ในสาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์

เด็มศักดิ์ คทวณิช (2546: 12) ได้ให้ความหมายว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่มุ่งศึกษา พฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ โดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์

ความหมายของจิตวิทยาได้มีนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายหลายท่านพอสรุปได้ดังนี้
ฮิลการ์ด (Hilgard. 1971) อธิบายว่า จิตวิทยา หมายถึง ศาสตร์ที่ศึกษาในเรื่อง พฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์

มอร์แกน (Morgan. 1971) อธิบายว่า จิตวิทยา หมายถึง ศาสตร์ว่าด้วยเรื่อง พฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์

ไซเดอร์ และคณะ (Crider and others. 1983) ให้คำจำกัดความว่า จิตวิทยาเป็น การศึกษาถึงพฤติกรรมและกระบวนการทางจิต ด้วยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ฟิลด์แมน (Feldman. 1992) ให้คำนิยามว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมและกระบวนการทางจิต

แมตลิน (Matlin. 1992) ให้คำนิยามไว้ว่า จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมและกระบวนการทางจิต

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปความหมายของจิตวิทยาได้ดังนี้ จิตวิทยาคือ วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์รวมถึงการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้ทราบถึงหรือคาดคะเนหรือพยากรณ์ได้ ซึ่งจะช่วยลดพฤติกรรมเบี่ยงเบน อันก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต

การรับรู้

ความหมายของการรับรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 151) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ดังนี้ การรับรู้คือ การสัมผัสที่มีความหมาย การรับรู้เป็นกระบวนการหรือตีความแห่งการสัมผัสที่ได้รับ ออกเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายคนเราจะต้องใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมที่มีมาก่อน

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใดๆ จะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและ ความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้นๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วยประสาทสัมผัส และปัจจัยทางจิตคือ ความรู้เดิมความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วย กระบวนการสามด้านคือการรับสัมผัสการแปลความหมายและอารมณ์
(Availabled from-<http://socialscience.igetweb.com>)

กระบวนการของการรับรู้

การรับรู้เกิดจากส่วนประกอบดังนี้

1. อาการสัมผัส หมายถึงสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสเพื่อให้คนเรารับรู้ภาวะแวดล้อมรอบตัว ปกติคนเราเมื่อได้รับสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว มักจัดจำแนกอาการสัมผัสนั้น ๆ ตามประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เกือบทุกครั้ง และคนเราก็ไม่ค่อยชินกับสิ่งที่สัมผัสมากกว่าในอาการสัมผัส

การแปลความหมายจากอาการสัมผัส ซึ่งต้องอาศัย

1.1 เชาวนปัญญา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นสิ่งเกื้อหนุนรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคลได้เป็นอย่างดี เพราะช่วยให้บุคคลเข้าใจสิ่งต่าง ๆ สถานการณ์ต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เขาสัมผัส หรือพบเห็นมาได้รวดเร็ว ผู้มีเชาวนปัญญาสูงย่อมได้เปรียบในด้านการรับรู้ได้เร็วและดีกว่าผู้มีเชาวนปัญญาต่ำ

1.2 การสังเกตพิจารณา จะช่วยให้คนเรารับรู้ได้อย่างแม่นยำขึ้นบางครั้งอาจต้องอาศัยเวลาแต่บางครั้งก็อาศัยความชำนาญ

1.3 ความสนใจและความตั้งใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการแปลความหมายของการสัมผัส ทำให้มีสมาธิ ทำได้ละเอียดถี่ถ้วน ทำให้การแปลความหมายถูกต้อง

1.4 คุณภาพของจิตใจในขณะนั้น เมื่อเหนื่อยขึ้นมามากไม่สดใสก็จะกระทบต่อสติปัญญา ทำให้เกิดความเฉื่อยชาเมื่อจิตใจแจ่มใสก็ทำให้การช่วยแปลอาการสัมผัสดีขึ้น

2. การแปลความหมายจากอาการสัมผัส การแปลความหมายนี้ขึ้นอยู่กับความชัดเจนในการดำรงชีวิต ก็จะสามารถรู้ได้จากอาการสัมผัสโดยดูจากกริยาท่าทาง ลักษณะคำพูดนั้นได้

3. ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ซึ่งได้แก่ความคิดความรู้และการกระทำที่เคยในอดีตมีความสำคัญมากสำหรับการตีความหมายหรือแปลความหมายของอาการสัมผัสได้โดยแจ่มชัด ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ได้จะสะสมไว้สำหรับช่วยในการแปลความหมายได้ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

3.1. เป็นความรู้ที่แน่นอน ถูกต้องและชัดเจน

3.2. มีปริมาณมาก รู้หลายอย่างจึงจะช่วยแปลความหมายต่าง ๆ ได้สะดวกและถูกต้องดีการรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่คนเรารับรู้สิ่งต่าง ๆ โดยผ่านการสัมผัส มีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยแปลความหมายของสิ่งนั้นออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ
(ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 152-153)

ธรรมชาติของการรับรู้

เนื่องจากคนเราต้องพบกับสิ่งแวดล้อมหลาย ๆ อย่างในขณะเดียวกัน การรับรู้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นั้น มิได้รับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เฉพาะบางสิ่งบางอย่างและ

ในขณะเดียวกันก็จะมีการจัดหมวดหมู่ของกลุ่มสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่รับรู้ นั้น เป็นกลุ่มก้อน เป็นส่วนรวม เพื่อให้ง่ายต่อการแปลความหมายออกมา ซึ่งเป็นธรรมชาติของการรับรู้ของมนุษย์

ธรรมชาติของการรับรู้ของมนุษย์โดยทั่วไป มีลักษณะดังนี้

1. เลือกสิ่งที่จะรับรู้ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งเร้าที่มีลักษณะดังนี้
 - 1.1 สิ่งที่น่าสนใจหรือที่ต้องการในขณะนั้น โดยปกติเมื่อบุคคลกำลังสนใจในเรื่องใดก็จะเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งนั้น
 - 1.2 สิ่งแปลกและเด่นสะดุดตา ซึ่งจะดึงดูดความสนใจให้อยากรู้อยากเห็น
2. จัดหมวดหมู่ของสิ่งที่จะรับรู้ เมื่อคนเราพบกับสิ่งเร้าหลายๆ อย่างในขณะเดียวกัน เราก็มักมีแนวโน้มที่จะจัดสิ่งเร้าเหล่านั้นออกเป็นกลุ่มก้อนและเป็นหมวดหมู่โดยแบ่งออกได้ดังนี้
 - 2.1 ความใกล้ชิด (Proximity) มนุษย์เรามีแนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งเร้าที่ใกล้ชิดกันให้เป็นภาพเดียวกัน
 - 2.2 ความคล้ายคลึงหรือเหมือนกัน (Similarity) เราจะรับรู้สิ่งเร้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันว่าเป็นพวกเดียวกัน
 - 2.3 ความต่อเนื่อง (Continuity) สิ่งเร้าที่มีทิศทางในแนวเดียวกับเราจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
 - 2.4 ความสมบูรณ์แบบ (Closure) สิ่งเร้าที่ขาดหายไปบางส่วนมักจะรับรู้ว่าเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ได้
3. ภาพและพื้น (Figure and Ground) การรับรู้ภาพทำนองนี้ เราจะมองเห็นส่วนที่เด่นชัด หรือส่วนที่อยู่ในความใส่ใจของภาพ และมองส่วนที่อยู่เบื้องหลังไกลออกไป หรือส่วนที่เราให้ความสนใจน้อยเป็นพื้น
4. ความคลาดเคลื่อนของการรับรู้ ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้
 - 4.1 ความคงที่ของการรับรู้ การรับรู้วัตถุหรือสิ่งของบางอย่างที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนจะทำให้การรับรู้ของคนเราต่างไปจากภาพที่เห็นในขณะนั้น เช่นวัตถุขนาดเท่ากันวางเรียงกันเป็นแถว เราจะมีมองเห็นภาพที่อยู่ใกล้เล็กกว่าภาพที่อยู่ไกลแต่เรายังรับรู้ว่าเป็นเท่ากัน
 - 4.2 ภาพลวงตา (Illusion) เป็นการรับรู้ที่ผิดพลาดจากความเป็นจริงเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งเร้าที่แวดล้อมอยู่ภายนอกนั้น (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 161-162)

อิทธิพลของสิ่งเร้าที่มีต่อการรับรู้

1. สิ่งเร้าภายนอก

คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายนอกที่มีอิทธิพล สามารถดึงดูดความใส่ใจของคนไปยังสิ่งเร้านั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะต่อไปนี้

 - 1.1 ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้า การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอดึงดูดความสนใจและเอาใจใส่ต่อสิ่งเร้านั้น

1.2 ความเคลื่อนไหวของสิ่งเร้า ซึ่งก็ดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดีทั้งนี้เพราะความเคลื่อนไหวของวัตถุและแสงที่จะเข้าเร้าด้วย ได้ไปเปลี่ยนที่ในเรตินาในตา ทำให้เกิดพลังงานประสาทในสมองขึ้น

1.3 ขนาดของสิ่งเร้า วัตถุที่มีขนาดใหญ่มากหรือเล็กมากมักจะดึงดูดความสนใจของคนเราได้มากกว่าวัตถุที่มีขนาดปกติธรรมดา

1.4 การเกิดซ้ำซากของสิ่งเร้า สิ่งเร้าที่เกิดขึ้นบ่อยย่อมเรียกร้องให้คนเราใส่ใจต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เป็นอันมาก แต่ในบางครั้งการเกิดซ้ำซากบ่อยครั้งทำให้เราเกิดความใส่ใจ และไม่สนใจต่อสิ่งเร้านั้นได้เหมือนกัน

1.5 ความเข้มหรือความหนักเบาของสิ่งเร้า สิ่งเร้าที่มีความเข้มข้นสูงกว่าปกติย่อมทำให้คนเราเกิดความใส่ใจได้ เสียงคนพูดดังๆ ในห้องใกล้เคียง มักทำให้ตั้งใจฟังมากกว่าเสียงพูดตามปกติ

1.6 แฟลเตอร์ อื่นๆ ของสิ่งเร้า เช่น สี ความถี่ของเสียงของแปลกใหม่ ก็เป็นสิ่งที่เรารู้สึกได้เช่นเดียวกัน

2. สิ่งเร้าภายใน

คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายในที่มีอิทธิพล สามารถดึงดูดความสนใจของบุคคลไปที่สิ่งเร้านั้น ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะต่อไปนี้

2.1 ความต้องการหรือแรงขับ เมื่อร่างกายเกิดความต้องการในเรื่องใด เช่น อาหาร น้ำ ก็จะกลายเป็นจุดเน้นของการรับรู้ ถ้าแรงขับนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็ยังมีอำนาจเหนือพฤติกรรม และมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในเรื่องนั้น

2.2 ความสนใจและคุณค่า บุคคลเอาใจใส่สิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่แวดล้อมตัวเขาโดยเกี่ยวพันกับความสนใจที่เขาได้อยู่ และบางครั้งก็เกิดความต้องการและความหวังที่จะรับรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะในเมื่อสิ่งนั้นเป็นที่สนใจของเขา

คุณลักษณะของสิ่งเร้า

สิ่งเร้าอันเป็นต้นเหตุให้เกิดการรับรู้ที่แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

1. สิ่งเร้าที่มีโครงสร้างและแบบแผน การรับรู้ของบุคคลต่อสิ่งเร้าเหล่านี้ เป็นการรับรู้ตามคุณสมบัติที่เป็นจริงของสิ่งเร้านั้นๆ

2. สิ่งเร้าที่ไม่มีโครงสร้างและแบบแผน หรือสิ่งเร้าที่มีลักษณะกำกวม ดูได้สองนัยขึ้นไป คนเรามักรับรู้และตีความหมายให้กับสิ่งเร้าดังกล่าว โดยใช้ความต้องการ คุณค่า เจตคติ บุคลิกภาพของตน เป็นเครื่องกำหนดในการรับรู้ของตน

ถ้าไม่มีการรับรู้ การเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะคนเราไม่มีประสบการณ์เดิมอยู่เลย การเรียนรู้ขอบเขตกว้างขวางและสลับซับซ้อนมากซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตใจ และ

เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ ความคิด ความคิดรวบยอด เจตคติ และอื่นๆ อีกมาก ถ้าพิจารณาให้ดีจะเห็นว่า การรับรู้ได้เข้ามาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้เกิดความคิดรวบยอด เจตคติ อันเป็นส่วนสำคัญยิ่งประการหนึ่งของกระบวนการการรับรู้ของคน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 163-165)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอจจาติ (Hojjati. 1980: 928-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลักจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา โดยทำการวัดเจตคตินักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบวัดเจตคติทางพลศึกษาของ แวร์ (The Wear Physical Educational Inventory) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
2. นักเรียนแตกต่างกันของเจตคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนในเกรด 12 มีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนเกรด 10
4. นักเรียนผิวขาวมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนหญิงผิวดำและผิวน้ำตาล

น้ำตาล

5. นักเรียนชายมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
6. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าต่อร่างกายของวิชาพลศึกษา

เรย์ (Ray. 1981 : 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษารั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในการทดสอบครั้งแรกผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาหญิงและชาย จำนวน 424 ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่สอง ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของฤดูใบไม้ผลิโดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคเนย์ (Kneer) มาทดสอบผลการวิจัยพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รีเฮอร์ (Rehor. 1991: 176A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการออกกำลังกาย ความสำคัญของงานวิจัยนี้ เพื่อออกแบบรูปแบบหลักสูตรทางการศึกษาด้านสุขภาพส่วนบุคคล ซึ่งสร้างจากการปรับคำบูรณาการทางนิเวศวิทยา โดยใช้จุดมุ่งหมายที่เลือกมา 7 ข้อ จุดมุ่งหมายเหล่านี้ได้ปรับให้เหมือนกัน ตามแบบโครงสร้างหลักสูตรการสอนจุดมุ่งหมายแล้ว ในจุดมุ่งหมายที่สองนั้นก็เพื่อประเมินผลของโปรแกรมทางการสอนที่ได้รับมาจากรูปแบบดังกล่าว ทางด้านการเริ่มออกกำลังกาย และการออกกำลังกายเป็นประจำ

แนนซี (Nancy. 1992: 3857-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการ สัมภาษณ์เชิงลึก สัมภาษณ์แบบกลุ่ม การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการวิจัยด้วย เหตุผล ทั้งนี้เพื่อที่จะอธิบายแจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้ หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึก ที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและ ความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ครูผู้สอนกับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษา ความสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อน กลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในการบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม คือ บุคคลเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระและการมีเสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลา และการสนับสนุน

งานวิจัยในประเทศ

จตุรงค์ เหมรา (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการเรียนการสอนพลศึกษาและเปรียบเทียบการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างโรงเรียน ในอำเภอเมืองและ โรงเรียนนอกอำเภอเมือง ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด คณะกรรมการการประถมศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูพลศึกษา จำนวน 400 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 326 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.5 นำข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าคะแนนที่ (t-test) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่มีเปิด สอนวิชาบังคับแกนหลักสูตรและเปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับเลือกส่วนวิชาเลือกเสรีเปิด สอนเป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มี โรงฝึกพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษา การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาใช้ เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

ปัญหาทางด้านการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนอำเภอเมืองและโรงเรียนนอกอำเภอ เมืองโดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย ส่วนข้อที่มีปัญหาระดับมาก คือ ความรู้ความเข้าใจใน

หลักสูตรฉบับปรับปรุงมีไม่เพียงพอ และขาดคู่มือประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ และงานรับผิดชอบของครูพลศึกษามีมากเมื่อเปรียบเทียบกับในการสอนตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงของโรงเรียนในอำเภอเมืองและนอกอำเภอเมือง พบว่าไม่แตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญ .05

ชลิต เขียวพุ่มพวง (2537: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ขนาดของโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 383 คน เป็นครูเพศชาย จำนวน 257 คน เป็นครูเพศหญิงจำนวน 126 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น เพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการใช้หลักสูตร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย

2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีปัญหาการใช้หลักสูตรสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนมีอยู่ในระดับน้อย

3. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีปัญหาการใช้หลักสูตร 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย

4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาการใช้หลักสูตร 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านการใช้หลักสูตรด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับน้อย

5. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

6. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

7. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่ม 5 มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่ม 4

เสนอ เสารัท (2546: บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 89 คน และในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 57 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 3 ตอน มีค่าความเชื่อมั่นด้านสภาพความเป็นจริงเท่ากับ .96 และด้านปัญหาเท่ากับ .92 ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา 146 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.11 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า ครูในสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้ 1. ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน มีสภาพความเป็นจริงในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม 2.99 และมีปัญหาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.27 2. ด้านการใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร มีสภาพความเป็นจริงในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 2.78 และมีปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.68 3. ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ มีสภาพความเป็นจริงในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม 2.69 และมีปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.42

ส่วนครูในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนี้ 1. ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน มีสภาพความเป็นจริงในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม 2.98 และมีปัญหาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.04 2. ด้านการใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร มีสภาพความเป็นจริงในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.01 และมีปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.67 3. ด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ มีสภาพความเป็นจริงในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม 2.86 และมีปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.34

เมื่อเปรียบเทียบสภาพความเป็นจริงของการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษา ใน

เขตการศึกษา 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ประกฏว่า ไม่แตกต่างกัน

และเมื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการจัดปัจจัยและสภาพการณ์ต่าง ๆ ประกฏว่า ไม่แตกต่างกัน

ชัยณรงค์ ทองยศ (2546: บทคัดย่อ) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการสอนของครูพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 172 คน เป็นชาย 109 คน หญิง 63 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.95 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนของครูพลศึกษา แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง วุฒิทางการศึกษามีวุฒิต่างพลศึกษาและไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นจริงมีค่าเชิงบวก ซึ่งมีความเข้าใจ มีความสอดคล้อง มีความเหมาะสม มีเพียงพอ มีความชำนาญ มีการจัดทำ และมีการดำเนินการครบในทุกด้าน

2. ปัญหาการสอนของครูพลศึกษา

2.1 แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง พบว่าในด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับปานกลาง ในด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ มีปัญหาระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาเพศชายมีปัญหาในระดับมาก ส่วนเพศหญิงมีปัญหาในระดับปานกลาง

2.2 แบ่งตามวุฒิต่างการศึกษา มีวุฒิต่างพลศึกษาและไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา พบว่า ในด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับปานกลาง ในด้านสื่ออุปกรณ์การสอนและสถานที่ มีปัญหา

ระดับมาก ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก

มนัสชา แวไวสง (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 100 คน ครูจำนวน 100 คน นักเรียนจำนวน 300 คน เป็นนักเรียน ชาย 137 คน เป็นนักเรียนหญิง 163 คน และผู้ปกครอง 300 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ พลศึกษา ด้านการจัด อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.10, 53.11, 41.30 และ 54.30 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ พลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.90, 52.88 และ 52.20 ตามลำดับ ส่วนด้านการจัด อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.80

3. ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ พลศึกษา ด้านการจัด อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.93, 43.60, 42.87 และ 44.64 ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.26

5. ความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ไม่แตกต่างกัน

สรุปว่า ครูสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำแผนการเรียนรู้รวมถึงกระบวนการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาและสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดและทฤษฎี การนำหลักสูตรไปใช้ของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาถึงการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากับครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 227 คน แบ่งเป็น ครู 164 คน และผู้บริหารการศึกษา 63 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงาน

โรงเรียน	จำนวน ผู้บริหาร	จำนวน ครู	รวม
1. ศรีบุญยานนท์	3	9	12
2. สตรีนนทบุรี	3	13	16
3. วัดเขมาภิรตาราม	3	8	11
4. รัตนธิเบศร์	3	9	12
5. นนทบุรีพิทยาคม	3	8	11
6. เบญจมราชานุสรณ์	3	9	12
7. มัธยมวัดเพลง นนทบุรี	3	2	5
8. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่	3	11	14
9. เทพศิรินทร์ นนทบุรี	3	11	14
10. นนทกิจประชาอุปถัมภ์	3	3	6
11. ศึกษาสงเคราะห์บางกรวย	3	4	7
12. บดินทรเดชาฯ นนทบุรี	3	5	8
13. บางบัวทอง	3	14	17
14. โสตรศึกษาจังหวัดนนทบุรี	3	2	5
15. ไทรน้อย	3	4	7
16. ราษฎร์นิยม	3	3	6
17. ปากเกร็ด	3	14	17
18. สวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี	3	16	19
19. นวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี	3	11	14
20. โพธิ์นิมิตวิทยาคม	3	5	8
21. เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี	3	3	6
รวม	63	164	227

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหาร การศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2551 มีลักษณะ แบบปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Check List)

ข้อที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครู และ ผู้บริหารการศึกษา

ข้อที่ 2 ระดับการศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ระดับที่ 2 สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 3 ประสบการณ์การทำงาน โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงดังนี้

ช่วงประสบการณ์การทำงานที่ 1 น้อยกว่า 5 ปี

ช่วงประสบการณ์การทำงานที่ 2 5 – 10 ปี

ช่วงประสบการณ์การทำงานที่ 3 มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา ในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2551 มีลักษณะเป็นมาตร ประเมินค่า (Rating Scales) 4 ระดับ ได้แก่

ระดับ 4	หมายถึง	การรับรู้มากที่สุด
ระดับ 3	หมายถึง	การรับรู้มาก
ระดับ 2	หมายถึง	การรับรู้น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	การรับรู้น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งการรับรู้ เป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน	3.01 – 4.00	หมายถึง	การรับรู้มาก
ระดับคะแนน	2.01 – 3.00	หมายถึง	การรับรู้ปานกลาง
ระดับคะแนน	1.00 – 2.00	หมายถึง	การรับรู้น้อย

โดยแบ่งเป็นการรับรู้ 9 ด้าน ดังนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
2. วิสัยทัศน์
3. คุณภาพของผู้เรียน
4. สาระ
5. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
6. กระบวนการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. แหล่งเรียนรู้
9. นิยามศัพท์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาพิจารณาสังเคราะห์แบบสอบถาม ภายใต้องค์ประกอบ 9 ด้าน ด้านเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการสร้างแบบทดสอบ ความเหมาะสมและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่า ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง .60 – 1.00 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดโดยรวมมีค่าเท่ากับ .80
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญนำไปเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาผู้บริหารการศึกษากลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูง
6. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อที่จะนำไปติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี ด้วยตัวของผู้วิจัยเอง ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2552

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. หาความถี่ และค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ของตอนที่ 1
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
3. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา โดยใช้สถิติที (t-test Independent)
4. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา แบ่งตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที (t-test Independent)
5. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา แบ่งตามประสบการณ์การทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA)
6. ทดสอบการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparisons) ภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's method)
7. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคำตอบในแบบสอบถาม เป็นความเรียง
8. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	คะแนนที่ได้จากการคำนวณ
df	แทน	ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	แทน	คะแนนเอฟที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาปีการศึกษา 2551 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามการรับรู้ของครูและผู้บริหาร
การศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2551

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
ผู้บริหารการศึกษา	63	27.75
ครู	164	72.25
รวม	227	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	181	79.74
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	46	20.26
รวม	227	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	70	30.84
5 – 10 ปี	116	51.10
มากกว่า 10 ปี	41	18.06
รวม	227	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 รองลงมาเป็นผู้บริหารการศึกษา จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 79.74 รองลงมามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.26 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปีมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 30.84 และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.06 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 126)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.65	0.48	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.60	0.49	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.69	0.46	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.75	0.44	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.68	0.06	มาก
รวม	3.72	0.45	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.52	0.50	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.92	0.27	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.67	0.47	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.61	0.49	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.80	0.40	มาก
รวม	3.71	0.16	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.58	0.50	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.62	0.53	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.58	0.58	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.56	0.50	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.34	0.67	มาก
รวม	3.53	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.64	0.48	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.60	0.49	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.77	0.42	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.79	0.41	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.69	0.46	มาก
รวม	3.70	0.08	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.74	0.44	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.70	0.46	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.75	0.50	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.61	0.55	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.54	0.64	มาก
รวม	3.67	0.09	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.63	0.50	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.60	0.52	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.49	0.55	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.59	0.51	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.49	0.50	มาก
รวม	3.56	0.06	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.51	0.53	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.50	0.59	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.40	0.55	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.48	0.52	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.33	0.59	มาก
รวม	3.44	0.08	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.31	0.54	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.37	0.56	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.33	0.59	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.33	0.58	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.32	0.62	มาก
รวม	3.33	0.02	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.17	0.66	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.28	0.64	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.18	0.69	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.22	0.78	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.27	0.77	มาก
รวม	3.23	0.05	มาก
รวมการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.54	0.18	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.18 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ รองลงมา ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับสาระ และการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.71 , 3.70 และ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.16 , 0.08 และ 0.06 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับนิยาม ศัพท์ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.07

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 38)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.66	0.48	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.58	0.50	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.58	0.50	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.68	0.47	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.76	0.43	มาก
รวม	3.65	0.08	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.50	0.51	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.95	0.23	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.71	0.46	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.71	0.46	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.79	0.41	มาก
รวม	3.73	0.16	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.61	0.50	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.61	0.55	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.66	0.58	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.58	0.50	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.37	0.71	มาก
รวม	3.56	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.58	0.50	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.58	0.50	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.79	0.41	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.79	0.41	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.68	0.47	มาก
รวม	3.68	0.11	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.74	0.45	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.71	0.46	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.68	0.57	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.63	0.59	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.58	0.64	มาก
รวม	3.67	0.06	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.63	0.54	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.66	0.48	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.42	0.60	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.71	0.46	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.29	0.46	มาก
รวม	3.54	0.18	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			มาก
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.39	0.50	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.34	0.48	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.29	0.46	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.24	0.43	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.05	0.61	มาก
รวม	3.26	0.13	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	2.95	0.52	ปานกลาง
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.42	0.55	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.55	0.50	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.39	0.59	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.45	0.65	มาก
รวม	3.35	0.23	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.05	0.40	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.18	0.51	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.18	0.51	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.39	0.55	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.45	0.55	มาก
รวม	3.25	0.16	มาก
รวมการรับรู้ของครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.52	0.22	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มี ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษานั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ รองลงมา ได้แก่การรับเกี่ยวกับสาระ และการรับรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับ มากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.73 , 3.68 และ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.16 , 0.11 และ 0.06 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับ นิยามศัพท์ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.16

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษนนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 43)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.67	0.47	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.58	0.50	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.60	0.49	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.70	0.46	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.74	0.44	มาก
รวม	3.66	0.07	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.51	0.51	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.93	0.26	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.74	0.44	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.70	0.46	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.81	0.39	มาก
รวม	3.74	0.15	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.63	0.49	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.63	0.54	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.65	0.57	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.60	0.49	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.40	0.73	มาก
รวม	3.58	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.58	0.50	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.56	0.50	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.77	0.43	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.79	0.41	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.67	0.47	มาก
รวม	3.67	0.11	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.70	0.46	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.67	0.47	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.65	0.57	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.58	0.59	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.56	0.63	มาก
รวม	3.63	0.06	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.58	0.54	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.63	0.49	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.42	0.59	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.70	0.46	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.33	0.47	มาก
รวม	3.53	0.15	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.42	0.50	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.40	0.49	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.35	0.48	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.26	0.44	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.05	0.62	มาก
รวม	3.29	0.15	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	2.95	0.53	ปานกลาง
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.44	0.55	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.58	0.50	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.44	0.59	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.47	0.63	มาก
รวม	3.38	0.24	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.07	0.40	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.21	0.51	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.19	0.50	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.40	0.54	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.47	0.55	มาก
รวม	3.27	0.16	มาก
รวมการรับรู้ของครูประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.53	0.21	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ รองลงมา ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับสาระ และการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.74 , 3.67 และ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.15 , 0.11 และ 0.07 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับนิยาม ศัพท์ มีการรับรู้ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.16

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 96)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.72	0.45	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.66	0.48	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.60	0.49	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.69	0.47	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.75	0.44	มาก
รวม	3.68	0.06	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.51	0.50	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.93	0.26	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.66	0.48	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.61	0.49	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.79	0.41	มาก
รวม	3.70	0.16	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.57	0.50	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.61	0.53	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.58	0.59	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.54	0.50	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.33	0.66	มาก
รวม	3.53	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.65	0.48	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.61	0.49	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.79	0.41	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.79	0.41	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.71	0.46	มาก
รวม	3.71	0.08	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.76	0.43	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.72	0.45	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.77	0.49	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.63	0.55	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.56	0.63	มาก
รวม	3.69	0.09	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.65	0.50	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.61	0.51	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.50	0.56	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.58	0.52	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.47	0.50	มาก
รวม	3.56	0.08	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.47	0.54	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.47	0.58	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.35	0.56	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.41	0.51	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.26	0.58	มาก
รวม	3.39	0.09	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.23	0.51	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.27	0.55	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.21	0.58	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.20	0.55	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.20	0.61	มาก
รวม	3.22	0.03	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.06	0.61	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.11	0.61	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.02	0.66	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.07	0.78	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.09	0.78	มาก
รวม	3.07	0.04	มาก
รวมการรับรู้ของครูประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.51	0.24	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปีในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับสาระ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ และการรับรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้อง กัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.71 , 3.70 และ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.08 , 0.16 และ 0.09 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.04

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 25)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.72	0.46	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.64	0.49	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.56	0.51	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.68	0.48	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.76	0.44	มาก
รวม	3.67	0.08	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.56	0.51	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.92	0.28	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.68	0.48	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.60	0.50	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.80	0.41	มาก
รวม	3.71	0.15	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.56	0.51	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.60	0.58	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.56	0.58	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.56	0.51	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.32	0.69	มาก
รวม	3.52	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.64	0.49	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.60	0.50	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.72	0.46	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.76	0.44	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.64	0.49	มาก
รวม	3.67	0.07	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.72	0.46	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.68	0.48	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.72	0.54	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.64	0.57	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.48	0.71	มาก
รวม	3.65	0.10	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.64	0.49	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.56	0.58	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.48	0.51	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.60	0.50	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.56	0.51	มาก
รวม	3.57	0.06	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.64	0.49	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.56	0.65	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.52	0.51	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.76	0.44	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.64	0.49	มาก
รวม	3.62	0.09	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.68	0.48	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.68	0.48	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.72	0.46	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.76	0.44	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.72	0.46	มาก
รวม	3.78	0.03	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.60	0.71	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.88	0.33	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.80	0.41	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.76	0.52	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.88	0.33	มาก
รวม	3.78	0.12	มาก
รวมการรับรู้ของครูประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.66	0.11	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปีในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มี ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ กับนิยาม ศัพท์ รองลงมาได้แก่การรับเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ผลตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.78 เท่ากัน 2 ด้าน และ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.03 , 0.12 และ 0.15 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพของ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้
 สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
 ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 164)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.71	0.46	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนา สุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.63	0.48	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนา สมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.6	0.49	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.69	0.46	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.75	0.43	มาก
รวม	3.68	0.06	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของ บุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.52	0.5	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการ เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.93	0.26	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิด การพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.68	0.47	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะ ได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถี ชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.63	0.48	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.80	0.4	มาก
รวม	3.71	0.16	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.59	0.49	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.62	0.54	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.60	0.58	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.56	0.5	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.35	0.68	มาก
รวม	3.54	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.63	0.48	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.60	0.49	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.77	0.42	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.79	0.41	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.69	0.46	มาก
รวม	3.70	0.08	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.74	0.44	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.70	0.46	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.73	0.52	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.62	0.56	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.55	0.64	มาก
รวม	3.67	0.08	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.63	0.51	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.61	0.51	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.48	0.56	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.62	0.50	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.45	0.50	มาก
รวม	3.55	0.09	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.48	0.53	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.46	0.57	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.38	0.53	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.42	0.51	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.26	0.61	มาก
รวม	3.40	0.09	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.23	0.56	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.38	0.56	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.38	0.58	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.35	0.58	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.35	0.62	มาก
รวม	3.34	0.06	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.15	0.61	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.26	0.61	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.18	0.65	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.26	0.73	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนด ที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.31	0.73	มาก
รวม	3.23	0.07	มาก
รวมการรับรู้ของครูชั้นมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.54	0.19	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ รองลงมาได้แก่การรับเกี่ยวกับสาระ และการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.71 , 3.70 และ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.16 , 0.08 และ 0.06 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ที่มีการรับรู้ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.07

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 15)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.40	0.51	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนา สุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.33	0.49	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนา สมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.33	0.49	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.27	0.59	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.20	0.68	มาก
รวม	3.31	0.08	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของ บุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.40	0.51	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการ เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.20	0.86	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิด การพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.20	0.68	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะ ได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถี ชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.00	0.65	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.13	0.74	มาก
รวม	3.19	0.14	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.13	0.64	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.13	0.64	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	2.87	0.52	ปานกลาง
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.07	0.70	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	2.93	0.80	ปานกลาง
รวม	3.03	0.12	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.47	0.52	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.33	0.72	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.33	0.49	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.33	0.72	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.40	0.63	มาก
รวม	3.37	0.06	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.13	0.74	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.00	0.85	ปานกลาง
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.07	0.59	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.00	0.85	ปานกลาง
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.07	0.70	มาก
รวม	3.05	0.06	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.27	0.59	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.13	0.74	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	2.80	0.77	ปานกลาง
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.27	0.80	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.27	0.70	มาก
รวม	3.15	0.20	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.13	0.64	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.20	0.86	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.20	0.86	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.20	0.77	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.13	0.92	มาก
รวม	3.17	0.04	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.20	0.56	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.13	0.74	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.20	0.68	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.20	0.68	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกสื่อให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.33	0.72	มาก
รวม	3.21	0.07	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.27	0.80	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.33	0.72	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.20	0.77	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.13	0.83	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.27	0.80	มาก
รวม	3.24	0.08	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.19	0.14	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.14 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับสาระ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับ ความสำคัญ และการรับรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ ตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.37 , 3.31 และ 3.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.06 , 0.08 และ 0.08 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.12

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 48)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.23	0.75	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.21	0.65	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.13	0.64	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.13	0.82	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.19	0.64	มาก
รวม	3.18	0.05	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.08	0.65	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.00	0.62	ปานกลาง
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.15	0.65	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.02	0.67	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.15	0.68	มาก
รวม	3.08	0.07	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.13	0.82	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.21	0.77	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.25	0.64	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.17	0.69	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.15	0.71	มาก
รวม	3.18	0.05	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.13	0.70	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	2.96	0.74	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.15	0.62	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.23	0.63	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.15	0.65	มาก
รวม	3.12	0.10	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.13	0.82	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.19	0.67	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.13	0.61	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.00	0.62	ปานกลาง
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.06	0.70	มาก
รวม	3.10	0.07	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.02	0.73	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.33	0.69	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.08	0.77	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.06	0.78	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.02	0.64	มาก
รวม	3.10	0.13	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	2.98	0.76	ปานกลาง
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.02	0.76	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.21	0.65	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.13	0.76	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.00	0.77	ปานกลาง
รวม	3.07	0.10	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.10	0.72	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.23	0.72	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.21	0.74	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.06	0.70	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกสื่อให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.25	0.70	มาก
รวม	3.17	0.08	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.02	0.73	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.08	0.74	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.17	0.72	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.17	0.78	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.08	0.74	มาก
รวม	3.10	0.06	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรีที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.12	0.09	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญกับคุณภาพ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.18 เท่ากัน 2 ด้าน และ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.05 , 0.05 และ 0.08 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 27)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.22	0.75	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.19	0.68	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.15	0.66	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.11	0.85	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.26	0.59	มาก
รวม	3.19	0.06	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.11	0.64	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.04	0.65	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.15	0.66	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.00	0.62	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.07	0.73	มาก
รวม	3.07	0.06	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.11	0.80	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.26	0.81	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.41	0.57	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.19	0.68	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.22	0.70	มาก
รวม	3.24	0.11	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.04	0.71	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	2.89	0.80	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.11	0.58	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.15	0.60	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.15	0.66	มาก
รวม	3.07	0.11	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.11	0.85	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.26	0.59	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.11	0.64	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.04	0.65	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.07	0.68	มาก
รวม	3.12	0.08	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.00	0.73	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.30	0.72	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.11	0.80	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.07	0.73	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	2.96	0.65	ปานกลาง
รวม	3.09	0.13	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.00	0.68	ปานกลาง
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.00	0.78	ปานกลาง
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.22	0.64	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.15	0.77	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.07	0.73	มาก
รวม	3.09	0.10	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	2.93	0.73	ปานกลาง
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.19	0.74	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.15	0.72	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.00	0.73	ปานกลาง
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกสื่อให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.33	0.68	มาก
รวม	3.12	0.16	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.00	0.68	ปานกลาง
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.00	0.78	ปานกลาง
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.22	0.64	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.15	0.77	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นสุขนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.07	0.73	มาก
รวม	3.09	0.10	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย กว่า 5 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.12	0.11	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.24 และ 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 และ 0.06 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้ต่ำสุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ กับสาระ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.07 เท่ากัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.06 และ 0.11 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 20)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.25	0.79	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.25	0.64	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.10	0.64	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.20	0.77	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.10	0.72	มาก
รวม	3.18	0.08	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.10	0.64	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.00	0.56	ปานกลาง
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.15	0.67	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.05	0.76	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.25	0.64	มาก
รวม	3.11	0.10	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.20	0.83	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.20	0.70	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.00	0.65	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.15	0.75	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.10	0.72	มาก
รวม	3.13	0.08	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.20	0.70	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.05	0.69	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.20	0.70	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.35	0.67	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.15	0.67	มาก
รวม	3.19	0.11	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.20	0.77	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.15	0.75	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.15	0.59	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.00	0.56	ปานกลาง
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.10	0.72	มาก
รวม	3.12	0.08	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.05	0.76	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.40	0.68	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.10	0.72	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.05	0.89	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.10	0.64	มาก
รวม	3.14	0.15	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.00	0.86	ปานกลาง
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.05	0.76	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.20	0.70	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.10	0.79	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	2.85	0.81	ปานกลาง
รวม	3.04	0.13	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.35	0.67	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.30	0.73	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.25	0.79	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.15	0.67	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.15	0.75	มาก
รวม	3.24	0.09	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.10	0.79	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.20	0.70	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.15	0.81	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.20	0.83	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นสุขนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.10	0.79	มาก
รวม	3.15	0.05	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.14	0.10	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับ แหล่งเรียนรู้ รองลงมาได้แก่การรับเกี่ยวกับ สาระ และการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญผลตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.24 , 3.19 และ 3.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 , 0.11 และ 0.08 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับ วัดและประเมินผล มีการรับรู้อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษามหานคร ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 16)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.38	0.50	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.31	0.48	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.31	0.48	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.19	0.66	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.19	0.66	มาก
รวม	3.28	0.08	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.31	0.60	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.13	0.89	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.19	0.66	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.00	0.63	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.13	0.72	มาก
รวม	3.15	0.11	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.06	0.68	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.06	0.68	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	2.94	0.57	ปานกลาง
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิถีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.06	0.68	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	2.88	0.81	ปานกลาง
รวม	3.00	0.09	ปานกลาง
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์	3.50	0.52	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.31	0.70	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.31	0.48	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การ ดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.31	0.70	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยง ปัจจัยเสี่ยง	3.38	0.62	มาก
รวม	3.36	0.08	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการ ในช่วงวัยต่างๆ	3.06	0.77	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่ การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	2.94	0.85	ปานกลาง
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.06	0.57	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	2.94	0.85	ปานกลาง
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการ เคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.00	0.73	ปานกลาง
รวม	3.00	0.06	ปานกลาง
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของ ผู้เรียน	3.25	0.58	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน เป็นหลัก	3.13	0.72	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	2.75	0.77	ปานกลาง
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.25	0.77	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.25	0.68	มาก
รวม	3.13	0.22	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.06	0.68	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.19	0.83	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.19	0.83	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.19	0.75	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.19	0.91	มาก
รวม	3.16	0.06	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.19	0.54	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.13	0.72	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.25	0.68	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.19	0.66	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกใช้ให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.31	0.70	มาก
รวม	3.21	0.07	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.19	0.83	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.31	0.70	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.13	0.81	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.13	0.81	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.25	0.77	มาก
รวม	3.20	0.08	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.17	0.15	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.15 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับ สาระ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับ ความสำคัญ และการรับรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ตามลำดับ มีการรับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.36 , 3.28 และ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.08 , 0.08 และ 0.07 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานการเรียนรู้ มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.00 เท่ากัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 และ 0.06 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 (N = 63)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
1. สุขภาพ หมายถึง ความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล	3.27	0.70	มาก
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง	3.24	0.61	มาก
3. สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ	3.17	0.61	มาก
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี	3.16	0.77	มาก
5. สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจ และเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.19	0.64	มาก
รวม	3.21	0.05	มาก
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน	3.16	0.63	มาก
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา	3.05	0.68	มาก
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	3.16	0.65	มาก
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.02	0.66	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	3.14	0.69	มาก
รวม	3.10	0.07	มาก
คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
11. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรจะมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดี ธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์	3.13	0.77	มาก
12. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย	3.19	0.74	มาก
13. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ	3.16	0.63	มาก
14. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิธีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ	3.14	0.69	มาก
15. เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี	3.10	0.73	มาก
รวม	3.14	0.71	มาก
สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์	3.21	0.68	มาก
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	3.05	0.75	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
18. สารที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา	3.19	0.59	มาก
19. สารที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน	3.25	0.65	มาก
20. สารที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง	3.21	0.65	มาก
รวม	3.18	0.08	มาก
มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ	3.13	0.79	มาก
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา	3.14	0.72	มาก
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.11	0.60	มาก
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย	3.00	0.67	มาก
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.06	0.69	มาก
รวม	3.09	0.06	มาก
กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	3.08	0.70	มาก
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก	3.29	0.71	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถใน การตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง	3.02	0.77	มาก
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพของตัวผู้เรียน	3.11	0.79	มาก
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้ จากปัญหา ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	3.08	0.66	มาก
รวม	3.11	0.10	มาก
การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา			
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.02	0.73	มาก
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.06	0.78	มาก
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิง เนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิงบริบท	3.21	0.70	มาก
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัดจากความสามารถในการทำงาน	3.14	0.76	มาก
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อ ผู้สอน นำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง	3.03	0.80	มาก
รวม	3.09	0.08	มาก
แหล่งเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง	3.13	0.68	มาก
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้	3.21	0.72	มาก
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม	3.21	0.72	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	ระดับการรับรู้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.10	0.69	มาก
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อจะได้เลือกสื่อให้ สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.27	0.70	มาก
รวม	3.18	0.07	มาก
นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา			
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การ เคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการ เคลื่อนไหวแบบประกอบอุปกรณ์	3.08	0.75	มาก
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือกลุ่ม บุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มี คุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.14	0.74	มาก
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็นบูรณาการ จะต้อง ประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และ มีคุณภาพสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.17	0.73	มาก
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายทุกชนิดที่ เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อสำคัญๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงาน ของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน	3.16	0.79	มาก
45. สุขบัญญัติแห่งชาติเป็นข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชน ตลอดจน ประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มี สุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม	3.13	0.75	มาก
รวม	3.14	0.04	มาก
รวมการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	3.14	0.07	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.07 ด้านที่มีคะแนนการรับรู้มากที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญ รองลงมาได้แก่การรับรู้เกี่ยวกับ สาระกับแหล่งเรียนรู้ตามลำดับ มีการ รับรู้อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.21 และ 3.18 เท่ากัน 2 ด้าน ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.05 , 0.08 และ 0.07 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีการรับรู้ น้อย ที่สุด ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้กับวัดและประเมินผล มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก เช่นกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.09 เท่ากัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.06 และ 0.08 ตามลำดับ

ตาราง 15 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างครูกับ ผู้บริหารการศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี

รายการ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ครู	164	3.54	0.19	225	10.267*
ผู้บริหาร การศึกษา	63	3.14	0.07		

$$t_{(.05, 225)} = 1.980$$

จากตาราง 15 แสดงว่าการรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากับ ผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

รายการ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	126	3.54	0.24	162	.367
ครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี	38	3.52	0.16		

$$t_{(.05, 226)} = 1.980$$

จากตาราง 16 แสดงว่าการรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร การศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างผู้บริหารที่มีระดับ การศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

รายการ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	15	3.19	0.40	61	.691
ผู้บริหารการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี	48	3.12	0.32		

$$t_{(.05, 226)} = 2.000$$

จากตาราง 17 แสดงว่าการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ระหว่างผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับผู้บริหารที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

รายการ	SS	MS	df	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.453	.226	2	4.691*	.010
ภายในกลุ่ม	7.773	.048	161		
รวม	8.225		163		

จากตาราง 18 แสดงว่าการรับรู้ของครูโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรีที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปี และมี ประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ผลการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครู โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ (Sheffe's method)

ประสบการณ์		ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	สูงกว่า 10 ปี
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	3.53	3.51	3.66
น้อยกว่า 5 ปี	3.53	-	.02 (Sig = .867)	.13 (Sig = .068)
5 – 10 ปี	3.51	-	-	.15* (Sig = .011)
สูงกว่า 10 ปี	3.66	-	-	-

จากตาราง 19 แสดงว่า การรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี กับครูที่มี ประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตาราง 20 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

รายการ	MS	SS	Df	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.024	.012	2	.101	.904
ภายในกลุ่ม	7.033	.117	60		
รวม	7.057		62		

จากตาราง 20 แสดงว่าการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่
การศึกษานนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปี และมี
ประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสำรวจการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูและผู้บริหารการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากับครูและผู้บริหาร การศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 227 คน แบ่งเป็น ครู 164 คน และผู้บริหารการศึกษา 63 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. หาความถี่ และค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ของตอนที่ 1
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี
3. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา โดยใช้สถิติที่ (t-test Independent)
4. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหาร การศึกษา แบ่งตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที่ (t-test Independent)

5. เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหาร การศึกษา แบ่งตามประสบการณ์การทำงาน โดยใช้โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA)

6. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคำตอบในแบบสอบถาม เป็นความเรียง

7. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการศึกษาวิจัย

1. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนการรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 พบว่า

1.1 การรับรู้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 โดยมีการรับรู้เกี่ยวกับ ความสำคัญ วัสดุทัศน คุณภาพ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และ นิยามศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.68 , 3.71 , 3.54 , 3.70 , 3.67 , 3.55 , 3.40 , 3.34 และ 3.23 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.06 , 0.16 , 0.11 , 0.08 , 0.08 , 0.09 , 0.09 , 0.06 และ 0.07 ตามลำดับ และจำแนกตามสถานภาพดังนี้

1.1.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.18

1.1.2 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22

1.1.3 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21

1.1.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24

1.1.5 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11

1.2 การรับรู้ผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.07 โดยมีการรับรู้เกี่ยวกับ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และ นิยามศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.21 , 3.10 , 3.14 , 3.18 , 3.09 , 3.11 , 3.09 , 3.18 และ 3.14 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.05 , 0.07 , 0.71 , 0.08 , 0.06 , 0.10 , 0.08 , 0.07 และ 0.04 ตามลำดับ และจำแนกตามสถานภาพดังนี้

1.2.1 ผู้บริหารการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.14

1.2.2 ผู้บริหารการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีแสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09

1.2.3 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11

1.2.4 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10

1.2.5 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี แสดงการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.15

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) คะแนนการรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 พบว่า

2.1 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี แสดงการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี แสดงการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.3 ผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับผู้บริหารการศึกษาที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี แสดงการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 พบว่า ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจในตนเองและความสามารถของตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและรับผิดชอบ ต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 17) เพื่อให้ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด จำเป็นต้องใช้ปัจจัยหลายประการเป็นตัวผลักดัน ส่งเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ได้แก่ ครูและผู้บริหารโรงเรียนนั้นๆ นั่นเอง

ในการที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโดยเฉพาะครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาจะสามารถเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้องมีความรอบรู้และรับรู้เท่าทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง เพราะในปัจจุบันการจัดทำและนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาใช้ นั้น มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และประกอบกับบริบทในตัวของหลักสูตรของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะมีองค์ประกอบต่างๆ ค่อนข้างมาก ฉะนั้นการรับรู้อย่างถ่องแท้ เข้าใจ เข้าถึงและมุ่งมั่นศึกษา เชื่อว่าจะสามารถนำสิ่งที่รับรู้ไปพัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้พัฒนาก้าวหน้าได้ตามความเหมาะสม ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยการรับรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรีที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 พบว่า ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับมาก และครูกับผู้บริหารมีการรับรู้แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษา ซึ่งสามารถนำผลสรุปที่ได้รับมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 จากผลการศึกษาพบว่า มีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ คุณภาพ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ ตลอดจน นิยามศัพท์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ในระดับมากทุกรายการ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นหน่วยย่อยหน่วยหนึ่งในการกำกับดูแล บริหารจัดการของผู้บริหารโรงเรียน การ

ดำเนินงานหรือกิจการใดๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ย่อมต้องอยู่ภายใต้การรับรู้ของผู้บริหารเสมอ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องกระตือรือร้นในความต้องการที่จะรับรู้ด้วยความสนใจ โดยเห็นว่าการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เป็นสิ่งที่มีคุณค่า ต้องเอาใจใส่ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับผู้บริหารโดยตรง ซึ่งประเด็นความสนใจอย่างเห็นคุณค่านี้จัดเป็นการรับรู้ที่เกิดจากสิ่งเร้าภายใน (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 163) ที่จะช่วยให้ผู้บริหารรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้ครอบคลุมและกระจ่างมากขึ้น โดยตำแหน่งและฐานะคนภายนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแต่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากที่สุดในโรงเรียน การรับรู้ในระดับมากทุกเรื่องและทุกรายการจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ถึงแม้จะจำแนกตามระดับการศึกษาและจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแล้วก็ตามผลการสำรวจยังพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกกลุ่มเช่นกัน แต่ทั้งนี้อาจมีบางรายการของผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีที่แสดงการรับรู้ต่อคุณภาพของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และต่อมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และรวมถึงรายการอื่นๆ ที่ถึงแม้จะอยู่ในระดับมากแต่ก็มีค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมทุกรายการอยู่ในระดับต่ำระหว่าง 3.00 – 3.37 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจจะมองเห็นความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอยู่ในระดับรองลงมาจาก 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ที่เป็นกลุ่มหลักในการเป็นตัวชี้วัดระดับผลการเรียนโดยรวมของโรงเรียนได้ชัดเจนกว่า จึงให้ความสนใจไม่มากเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนัสชา แววไรสง (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาดุรธานี ปีการศึกษา 2549 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนเกี่ยวกับด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผลและอื่นๆ โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่คิดเป็นร้อยละเพียง 41.30 – 54.30 ของทุกรายการเท่านั้น ซึ่งเป็นร้อยละที่ค่อนข้างต่ำของคะแนนในระดับมากสอดคล้องกัน และนอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้บริหารทั้งที่มีระดับการศึกษาและที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน แต่กลับพบว่ามี การรับรู้ต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ผู้บริหารควรให้ความสนใจต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้มากขึ้นทัดเทียมเท่ากับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการพัฒนาเป็นองค์รวมไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1 – 6)

การรับรู้ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551 จัดเป็นสิ่งที่คู่ควรที่จะต้องมีการ

รับรู้เป็นอย่างยิ่ง ที่กล่าวเช่นนี้เนื่องเพราะ ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียน เป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถประกอบหาเลี้ยงชีพได้ด้วยผลตอบแทนจากเงินเดือนค่าจ้าง หน้าที่ที่ดีของผู้ประกอบอาชีพนั้นๆ คือ ต้องเอาใจใส่ ขวนขวายแสวงหาความรู้ความเข้าใจในสายอาชีพของตน เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้รอบรู้ เชี่ยวชาญในอาชีพนั้นๆ อย่างแท้จริง ผลลัพธ์ที่ตามมาย่อมส่งผลดีมีคุณภาพต่อผลผลิต ซึ่งในที่นี้คือนักเรียน ถ้าครูผู้สอนไม่มีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเท่าที่ควรแล้ว จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ได้ตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระได้อย่างไร ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่ผู้วิจัยได้นำมาจำแนกไว้จำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพ สาระมาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ และนิยามศัพท์ เพื่อสำรวจสอบถามระดับการรับรู้ของครูผู้สอนซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งสิ้น ดังเช่น การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 18–19) ได้กล่าวว่า การวัดความรู้ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคต่างๆ การพัฒนาการของมนุษย์ หรือกฎ กติกา กีฬาชนิดต่างๆ เป็นต้น ความรู้เชิงกระบวนการ เช่น ระบบการทำงานของอวัยวะในร่างกายของมนุษย์ การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน วิธีการทดสอบและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น และความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติ การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา เป็นต้น และผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับต้องครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ รวมถึงการรักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีบุคลิกภาพที่ดี มีภาวะเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี ซึ่งข้อความเหล่านี้ครูผู้สอนต้องรับรู้อย่างลึกซึ้งเพื่อที่จะสามารถนำไปประยุกต์การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง ตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดและรวมทั้งในทุกๆ เรื่องอีกด้วย และผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีการรับรู้ต่อกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยรวมและในทุกเรื่องอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.22 – 3.78 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ทุกกลุ่มระดับการศึกษาและทุกกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานมีการรับรู้ในระดับมากเช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จะมีการรับรู้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสั่งสมประสบการณ์เดิม ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่เคยในอดีต จะมีความสำคัญมากต่อการรับรู้ จะช่วยให้การรับรู้แจ่มชัดขึ้น เกิดเป็นความรู้ที่แน่นอน ถูกต้อง ชัดเจน มีปริมาณความรู้มากขึ้นตามระยะเวลาประสบการณ์ รอบรู้หลายๆ อย่าง ประยุกต์ความรู้ต่างๆ ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องครอบคลุมได้ค่อนข้างจะสมบูรณ์ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546: 152–153) ดังนั้นเมื่อนำผลการรับรู้ของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากับผู้บริหารการศึกษาโรงเรียนมาเปรียบเทียบกันจึงพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับข้อกล่าวอ้างในข้างต้นที่กล่าวว่า ประสบการณ์ความชำนาญของครูที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพล

ศึกษาโดยตรงย่อมมีการรับรู้มากกว่าผู้บริหารที่ไม่ใช่เป็นครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลในการเปรียบเทียบระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันก็พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะตามสภาพความเป็นจริงของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าหน้าจะมีการรับรู้มากกว่า ยกเว้นมีสาเหตุที่เป็นปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบซึ่งอาจจะทำให้สภาพการรับรู้ตามประสบการณ์นั้นๆ คลาดเคลื่อนได้

การรับรู้จะด้วยกระบวนการใดๆ ก็ตาม ย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสมองและปฏิกิริยาต่างๆ ในตัวผู้รับรู้ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่มากขึ้นกับสิ่งที่ได้รับรู้ มีความลึกซึ้ง รอบรู้ รายละเอียดเพิ่มขึ้น แต่ทั้งนี้การรับรู้ต้องเกิดขึ้นโดยความสนใจ ตั้งใจที่จะรับรู้ เพราะจะช่วยให้การรับรู้ดีขึ้น มีความคงทนมากขึ้น ผลแห่งการรับรู้จะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ดังนั้นเมื่อผู้บริหารโรงเรียนรับรู้ และปฏิบัติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามบริบทที่พอเหมาะสมควร และครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีการรับรู้และปฏิบัติต่อนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ผลแห่งการรับรู้ต่างๆ จึงจะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

1. บริบทที่เป็นองค์ประกอบในการรับรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอาจจำแนกได้มากกว่านี้ตามความเหมาะสมในการศึกษา
2. เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่จำกัด การริเริ่มเพื่อการศึกษาวิจัยในด้านนี้จึงมีความน่าสนใจ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาโดยนำผลการรับรู้ไปขยายผลต่อ โดยการกำหนดเป็นแนวทางหรือเป็นมาตรฐานในการพัฒนาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนหรือตามทัศนะของ ครูผู้สอน
2. ควรศึกษาการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาด้วยเพื่อนำไปประกอบเป็นผลการศึกษาร่วมกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จาตุรงค์ เหมรา. (2537). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชลดา เกื่อนเนาว์. (2548). การใช้หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชลิต เขียวพุ่มพวง. (2537). ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ของครูผู้สอนวิชาพลานามัย บัณฑิตวิทยาลัยโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชัยณรงค์ ทองยศ. (2547). สภาพและปัญหาการสอนของครูพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป (General Psgchology). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- บุษบา ทันสมัย. (2547). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology). กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีจำกัด
- พยอม วงศ์สารศรี. (2526). จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology). กรุงเทพฯ: สารเศรษฐ์.
- ไพรัช เพิ่มพูล. (2549). ความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- มนัสชา แวไวธสง. (2550). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษายุทธธรธานี ปีการศึกษา 2549. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- มยุรี ชุมพล. (2548). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิกสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. วิชาการ, กรม. (2545). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
- ศึกษานิพนธ์, กระทรวง. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ: สหยาบบล็อกและการพิมพ์
- เสนาะ เสาร์ท้าว. (2546). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- Hojjati,H.S. (1980). A Study of the Attitude Changes of High School Students Toward Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts*. **(41);982 - A**.
- Nancy, Melnychuk. (1992). Toward Understanding The Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation. *Dissertation Abstracts International*. **52 : 3857 - A**
- Ray,M.C. (1981). A Compression of College Students Attitude Enrolled in Required of Elective Physical Education Classes. *Dissertation Abstracts International*. **(41) : 2561 - A**.
- Rehor, Peter Pudolph. (1991). Curriculum Development for Exercise Behavioral Change. *Dissertation Abstracts International*. **52(9) : 176 A**
- ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) Availabled from-<http://socialscience.igetweb.com>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการรับรู้ของครูและผู้บริหาร

แบบสอบถาม

เรื่อง การรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามนี้ สอบถามถึงการรับรู้ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่ศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2551

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูและผู้บริหารการศึกษา
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่ศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2551
ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับ 4	หมายถึง	การรับรู้มากที่สุด
ระดับ 3	หมายถึง	การรับรู้มาก
ระดับ 2	หมายถึง	การรับรู้น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	การรับรู้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ข้อมูล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บเป็น
ความลับและจะเสนอเป็นภาพรวม

4. ผลการตอบแบบสอบถามของท่าน จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านความรู้
ความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาของครูและผู้บริหาร
รวมถึงความเจริญก้าวหน้าวิชาชีพครูต่อไปในอนาคต

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

☐ ครู ☐ ผู้บริหารการศึกษา

2. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์การทำงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี

☐ 5 – 10 ปี

☐ มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 การรับรู้ของครูและผู้บริหารในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับการรับรู้ของท่านมากที่สุด

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
1. สุขภาพ หมายถึงความสมบูรณ์ของบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณของบุคคล				
2. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง				
3. สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมดุลและมีคุณภาพ				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีสุขภาพดี				
5. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของตนเอง				
การรับรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
6. สุขศึกษาและพลศึกษาเป็น การศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรง การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน				
7. การเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนาโดยรวมทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา				
8. ผลรวมสุดท้ายของแนวการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์				
9. เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี				
10. สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
11. เมื่อจบการศึกษาระดับพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนควรมีความรู้ เจตคติและค่านิยมที่ดีต่อธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์				
12. เมื่อจบการศึกษาระดับพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนควรมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย				
13. เมื่อจบการศึกษาระดับพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถดูแล สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ				
14. เมื่อจบการศึกษาระดับพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิธีลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ				
15. เมื่อจบการศึกษาระดับพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การรับรู้เกี่ยวกับสาระของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
16. สาระที่ 1 เข้าใจการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์				
17. สาระที่ 2 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนิน ชีวิต				
18. สาระที่ 3 : เข้าใจการเคลื่อนไหว การออก กำลังกายการเล่น เกม กีฬาไทย และกีฬาสากล รวมถึงรักการออกกำลังกาย การเล่น เกม และ การเล่นกีฬา				
19. สาระที่ 4 : เข้าใจและเห็นคุณค่า ในการสร้าง เสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน				
20. สาระที่ 5 : เข้าใจและเห็นคุณค่า การป้องกัน และหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง				
การรับรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
21. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโต และพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ				
22. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็น พื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบ เฉพาะในกิจกรรมทางกายและกีฬา				
23. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจาก การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา				
24. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความ ปลอดภัย				
25. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทาง วิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวอย่างมี ประสิทธิภาพ				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
26. กระบวนการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียน				
27. กระบวนการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับความ สนใจของผู้เรียนเป็นหลัก				
28. กระบวนการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนา ความสามารถในการตัดสินใจด้วยตัวผู้เรียนเอง				
29. กระบวนการเรียนรู้ครอบคลุมกิจกรรม สุขภาพทั้งด้าน ป้องกัน ส่งเสริมและดำรง สุขภาพของตัวผู้เรียน				
30. กระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการเผชิญ สถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา ใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้				
การรับรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
31. การวัดและประเมินผลส่งผลต่อการ พัฒนา คุณภาพผู้เรียน				
32. การวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่ จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของ ผู้เรียน				
33. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านความรู้ แบ่งออกเป็น เชิงเนื้อหา เชิงกระบวนการ เชิง บริบท				
34. การวัดและประเมินผลเป็นการวัดด้านทักษะ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยวัด จากความสามารถในการทำงาน				
35. การวัดและประเมินผล จะเกิดประโยชน์สูงสุด ก็ต่อเมื่อ ผู้สอนนำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนา ผู้เรียนอย่างจริงจัง				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การรับรู้เกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ของกลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
36. แหล่งการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง				
37. สื่อการเรียนรู้ จะต้องได้รับการพัฒนา ให้สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้				
38. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุก อย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม				
39. การเลือกใช้สื่อ ควรมีความสัมพันธ์กับ จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้				
40. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อ จะได้เลือกสื่อให้สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้				
การรับรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา				
41. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ การ เคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ และการเคลื่อนไหวแบบ ประกอบอุปกรณ์				
42. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมใด ๆ ที่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเลือกกระทำ โดยสมัครใจใน เวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ ความ พึงพอใจ สนุกสนาน และมีประโยชน์ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของสังคม				

รายการ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
43. การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เป็น บูรณาการ จะต้องประสานกันทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ และมีคุณภาพ สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ				
44. กิจกรรมทางกาย เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหว ร่างกายทุกชนิดที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อ มัดใหญ่ๆ ทำให้เกิดการใช้พลังงานของร่างกาย ซึ่งตรงข้ามกับการนั่งหรือการนอน				
45. สุขบัญญัติแห่งชาติ เป็นข้อกำหนดที่เด็กและ เยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป พึงปฏิบัติตามอย่าง สม่ำเสมอจนเป็นนิสัย เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้ง ร่างกาย จิตใจ และสังคม				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการรับรู้ของครูและผู้บริหารใน
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา ปีการศึกษา 2551

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 21 แสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ1	ผู้เชี่ยวชาญ2	ผู้เชี่ยวชาญ3	ผู้เชี่ยวชาญ4	ผู้เชี่ยวชาญ5	IOC
1	1	1	1	-1	1	0.60
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	0	1	1	1	0.80
4	1	1	1	1	1	1.00
5	0	1	1	1	1	0.80
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	0	1	1	1	0.80
8	1	0	1	1	1	0.80
9	0	1	1	1	1	0.80
10	-1	1	1	1	1	0.60
11	-1	1	1	1	1	0.60
12	1	1	1	-1	1	0.60
13	1	1	1	1	-1	0.60
14	1	1	1	1	1	1.00
15	1	1	1	-1	1	0.60
16	0	1	1	1	1	0.80
17	1	1	1	1	1	1.00
18	1	0	1	1	1	0.80
19	1	0	1	1	1	0.80
20	1	1	1	1	0	0.80
21	1	1	1	1	1	1.00
22	1	1	1	1	1	1.00
23	1	1	1	-1	1	0.60
24	0	1	1	1	1	0.80
25	0	1	1	1	1	0.80
26	0	1	1	1	1	0.80

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ1	ผู้เชี่ยวชาญ2	ผู้เชี่ยวชาญ3	ผู้เชี่ยวชาญ4	ผู้เชี่ยวชาญ5	IOC
27	1	1	1	1	1	1.00
28	1	1	1	0	1	0.80
29	1	-1	1	1	1	0.60
30	1	1	1	1	1	1.00
31	1	1	1	1	1	1.00
32	1	1	1	0	1	0.80
33	1	1	-1	1	1	0.60
34	1	1	1	1	0	0.80
35	0	1	1	1	0	0.60
36	0	1	1	1	1	0.80
37	0	1	1	1	0	0.60
38	0	1	1	1	1	0.80
39	0	1	1	1	1	0.80
40	0	1	1	1	1	0.80
41	1	1	1	1	1	1.00
42	1	1	1	-1	1	0.60
43	1	1	1	1	1	1.00
44	1	1	1	-1	1	0.60
45	1	1	1	1	0	0.80
เฉลี่ยรวม	0.64	0.84	0.96	0.69	0.84	0.80

จากตาราง 21 พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยรวมมีค่าเท่ากับ 0.80 และทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .60 – 1.00 แสดงแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

Warnings

The space saver method is used. That is, the covariance matrix is not calculated or used in the analysis.

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	45	100.0
	Exclude		
	d(a)	0	.0
	Total	45	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.962	30

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. กรรวิ บุญชัย
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ไพวัลย์ ตันลาพัฒน์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร
อาจารย์ 3 ระดับ 9 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร ฯ
4. อาจารย์ดลนภา บุรณัฐ
อาจารย์ 3 ระดับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ฯ
5. อาจารย์ธนิดา จั่นเล็ก
อาจารย์ 3 ระดับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนศรีอยุธยา
ในพระอุปถัมภ์ฯ กรุงเทพมหานคร ฯ
6. อาจารย์ ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์
อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	สีทัฬหะ เทสุวรรณ
วันเดือนปีที่เกิด	วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	13/9 ม.6 ต. สวนใหญ่ อ. เมือง จ. นนทบุรี 11000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	จบชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนการัญศึกษา นนทบุรี
พ.ศ. 2544	จบชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	การศึกษาระดับมหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร